Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai prieinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

►B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1169/2011

2011 m. spalio 25 d.

dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004

(Tekstas svarbus EEE)

(OL L 304, 2011 11 22, p. 18)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2013 m. rugpjūčio 21 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1155/2013	L 306	7	2013 11 16
►M2	2013 m. lapkričio 22 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 78/2014	L 27	7	2014 1 30
►M3	2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2283	L 327	1	2015 12 11

pataisytas:

►C1 Klaidų ištaisymas, OL L 266, 2016 9 30, p. 7 (1169/2011)

►C2 Klaidų ištaisymas, OL L 142, 2023 6 1, p. 41 (1169/2011)

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1169/2011

2011 m. spalio 25 d.

dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004

(Tekstas svarbus EEE)

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomas aukšto lygio vartotojų apsaugos, susijusios su informacija apie maistą, užtikrinimo pagrindas, atsižvelgiant į skirtingą vartotojų suvokimą bei jų informacijos poreikį, tuo pačiu metu užtikrinant sklandų vidaus rinkos veikimą.

2. Šiuo reglamentu nustatomi informaciją apie maistą, visų pirma maisto produktų ženklinimą, reglamentuojantys bendrieji principai, reikalavimai ir atsakomybė. Juo nustatomos vartotojų teisę į informaciją užtikrinančios priemonės ir informacijos apie maistą teikimo tvarka, atsižvelgiant į tai, kad dėl pokyčių ateityje ir naujų informacijai keliamų reikalavimų reikia sukurti pakankamai lanksčias sąlygas.

3. Šis reglamentas taikomas maisto verslo operatoriams visais maisto tiekimo grandinės etapais, kai jų veikla susijusi su informacijos apie maistą teikimu vartotojams. Jis taikomas visiems galutiniam vartotojui skirtiems maisto produktams, įskaitant viešojo maitinimo įstaigų tiekiamus maisto produktus ir viešojo maitinimo įstaigoms tiekti skirtus maisto produktus.

Šis reglamentas transporto įmonių teikiamoms viešojo maitinimo paslaugoms taikomas tuo atveju, kai išvykstama iš valstybių narių, kurioms taikomos Sutartys, teritorijos.

4. Šis reglamentas taikomas nedarant poveikio konkretiems maisto produktams taikomose specifinėse Sąjungos nuostatose nustatytiems ženklinimo reikalavimams.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

▼B

a) „maistas“, „maisto produktus reglamentuojantys įstatymai“, „maisto verslas“, „maisto verslo operatorius“, „mažmeninė prekyba“, „pateikimas į rinką“ ir „galutinis vartotojas“, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 2 straipsnyje ir 3 straipsnio 1, 2, 3, 7, 8 ir 18 dalyse;

b) „perdirbimas“, „neperdirbti produktai“ ir „perdirbti produktai“, kaip apibrėžta 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos 2 straipsnio 1 dalies m, n ir o punktuose ([1]);

c) „maisto fermentas“, kaip apibrėžta 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1332/2008 dėl maisto fermentų ([2]) 3 straipsnio 2 dalies a punkte;

d) „maisto priedas“, „pagalbinė perdirbimo medžiaga“ ir „pagalbinė medžiaga“, kaip apibrėžta 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1333/2008 dėl maisto priedų ([3]) 3 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose ir I priedo 5 punkte;

e) „kvapiosios medžiagos“, kaip apibrėžta 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1334/2008 dėl kvapiųjų medžiagų ir aromatinių savybių turinčių tam tikrų maisto ingredientų naudojimo maisto produktuose ir ant jų ([4]) 3 straipsnio 2 dalies a punkte;

f) „mėsa“, „mechaniškai atskirta mėsa“, „mėsos pusgaminiai“, „žuvininkystės produktai“ ir „mėsos gaminiai“, kaip apibrėžta 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 853/2004, nustatančio konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus ([5]), I priedo 1.1, 1.14, 1.15, 3.1 ir 7.1 punktuose;

g) „reklama“, kaip apibrėžta 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/114/EB dėl klaidinančios ir lyginamosios reklamos ([6]) 2 straipsnio a punkte;

▼M3

h) „dirbtinai sukurtų nanomedžiagų“ apibrėžimas, nustatytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/2283 3 straipsnio 2 dalies f punkte ([7]).

▼B

2. Taip pat vartojamos šios terminų apibrėžtys:

a) informacija apie maistą – informacija apie maisto produktą, pateikiama galutiniam vartotojui etiketėje, kitoje kartu pateikiamoje medžiagoje ar kitomis priemonėmis, įskaitant šiuolaikinių technologijų priemones arba žodinę komunikaciją;

([1]) OL L 139, 2004 4 30, p. 1.
([2]) OL L 354, 2008 12 31, p. 7.
([3]) OL L 354, 2008 12 31, p. 16.
([4]) OL L 354, 2008 12 31, p. 34.
([5]) OL L 139, 2004 4 30, p. 55.
([6]) OL L 376, 2006 12 27, p. 21.
([7]) 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2283 dėl naujų maisto produktų, iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1169/2011 ir panaikinantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 258/97 ir Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1852/2001 (OL L 327, 2015 12 11, p. 1).

▼B

b) informaciją apie maistą reglamentuojantys teisės aktai – Sąjungos nuostatos, reglamentuojančios informaciją apie maistą, visų pirma ženklinimą, įskaitant visiems maisto produktams tam tikromis aplinkybėmis arba tam tikrų kategorijų maisto produktams taikomas bendro pobūdžio taisykles ir specifiniams maisto produktams taikomas taisykles;

c) privaloma informacija apie maistą – tam tikri duomenys, kurie pagal Sąjungos nuostatas turi būti teikiami galutiniam vartotojui;

d) viešojo maitinimo įstaiga – įstaiga (įskaitant transporto priemones ar stacionariai įrengtus arba kilnojamus prekystalius), pavyzdžiui, restoranai, valgyklos, mokyklos, ligoninės ir maitinimo paslaugas teikiančios įmonės, kuriose vykdant veiklą maistas paruošiamas taip, kad galutinis vartotojas jį jau galėtų vartoti;

e) fasuotas maisto produktas – kiekvienas atskiras galutiniam vartotojui ir viešojo maitinimo įstaigoms pateikiamas prekinis vienetas, kurį sudaro maisto produktas ir pakuotė, į kurią jis įdėtas prieš pateikiant parduoti ir kuri dengia produktą visiškai arba tik iš dalies, bet visada taip, kad pakuotės turinio nebūtų galima pakeisti jos neatidarius arba nepakeitus; terminas „fasuotas maisto produktas“ neapima vartotojo prašymu pardavimo vietoje pakuojamų arba tiesioginiam pardavimui fasuojamų maisto produktų;

f) sudedamoji dalis – medžiaga arba produktas, įskaitant kvapiąsias medžiagas, maisto priedus ir maisto fermentus, ir sudėtinės sudedamosios dalies elementas, naudojamas maisto produktui gaminti arba ruošti ir liekantis galutiniame produkte, nors ir pakitusiu pavidalu; likučiai nelaikomi sudedamąja dalimi;

g) kilmės vieta – vietovė, kuri nurodoma kaip maisto produkto kilmės vieta ir kuri nėra „kilmės šalis“, nustatyta pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 23–26 straipsnius; pagal šį reglamentą maisto verslo operatoriaus pavadinimo, įmonės pavadinimo ar adreso nurodymas etiketėje nelaikomas maisto produkto kilmės šalies ar kilmės vietos nurodymu;

h) sudėtinė sudedamoji dalis – sudedamoji dalis, kuri pati yra iš daugiau nei vienos sudedamosios dalies sudarytas produktas;

i) etiketė – žymuo, prekės ženklas, ženklas, vaizduojamoji arba kitokia aprašomoji medžiaga, užrašyti ar atspausdinti maisto produkto pakuotėje ar taroje, uždėti trafaretu, joje pažymėti, įspausti ar ant jos atspausti arba prie jos pritvirtinti;

j) ženklinimas – su maisto produktu susiję žodžiai, duomenys, prekės ženklai, registruotasis prekės pavadinimas, vaizduojamoji medžiaga arba simbolis, pateikti ant pakuotės, dokumente, informaciniame lapelyje, etiketėje, žiede ar lankelyje, pridedamuose prie tokio maisto produkto arba jį nurodančiuose;

k) regėjimo laukas – visas pakuotės paviršius, kuriame pateiktą informaciją galima perskaityti iš vieno regėjimo taško;

▼B

l) pagrindinis regėjimo laukas – pakuotės regėjimo laukas, kurį vartotojui pirkimo metu lengviausia pamatyti iš pirmo žvilgsnio ir kuris padeda vartotojui nedelsiant identifikuoti produktą pagal jo savybes ar pobūdį ir, prireikus, pagal jo registruotąjį prekės pavadinimą. Jei pakuotė turi keletą identiškų pagrindinių regėjimo laukų, pagrindiniu regėjimo lauku laikomas tas, kurį pasirinko maisto verslo operatorius;

m) įskaitomumas – fizinis informacijos vaizdas, kurio dėka informacija yra vizualiai prieinama plačiajai visuomenei ir kuris priklauso nuo įvairių elementų, be kita ko, šrifto dydžio, atstumo tarp raidžių ir eilučių, šrifto storumo, spalvos ir rūšies, santykio tarp raidžių pločio ir aukščio, medžiagos paviršiaus bei nuo ženklaus kontrasto tarp šrifto ir fono;

n) teisinis pavadinimas – maisto produkto pavadinimas, nustatytas jam taikomose Sąjungos nuostatose arba, jei tokių Sąjungos nuostatų nėra, įstatymuose ir kituose teisės aktuose, taikomuose valstybėje narėje, kurioje maisto produktas parduodamas galutiniam vartotojui arba viešojo maitinimo įstaigoms, numatytas pavadinimas;

o) įprastinis pavadinimas – pavadinimas, kuris valstybės narės, kurioje maisto produktas parduodamas, vartotojams yra priimtinas kaip maisto produkto pavadinimas ir kurio nereikia išsamiau aiškinti;

p) aprašomasis pavadinimas – pavadinimas, kuriuo apibūdinamas maisto produktas ir prireikus jo naudojimo paskirtis ir kuris yra pakankamai aiškus, kad vartotojas suprastų tikrą to maisto produkto pobūdį ir atskirtų jį nuo kitų produktų, su kuriais jis galėtų būti supainiojamas;

q) pagrindinė sudedamoji dalis – maisto produkto sudedamoji dalis ar sudedamosios dalys, kuri (-ios) sudaro daugiau kaip 50 % to maisto produkto arba kurią (-ias) vartotojas paprastai sieja su maisto produkto pavadinimu ir kurios (-ių) kiekį daugeliu atvejų reikia nurodyti;

r) minimalus maisto produkto tinkamumo vartoti terminas – data, iki kurios tinkamai laikomas produktas išlaiko savo specifines savybes;

s) maistinė medžiaga – baltymai, angliavandeniai, riebalai, skaidulinės medžiagos, natris, vitaminai ir mineralai, išvardyti šio reglamento XIII priede ir medžiagos, kurios priklauso vienai iš tų kategorijų ar yra jų komponentai;

▼M3

_____

▼B

u) nuotolinio ryšio priemonės – priemonės, kurios gali būti naudojamos sutarčiai tarp tiekėjo ir vartotojo sudaryti be jų fizinio dalyvavimo tuo pat metu.

▼B

3. Šiame reglamente maisto produkto kilmės šalis – maisto produkto kilmės šalis, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 23–26 straipsniuose.

4. Taip pat vartojamos I priede apibrėžtos specialiosios terminų apibrėžtys.

II SKYRIUS

BENDRIEJI INFORMACIJOS APIE MAISTĄ PRINCIPAI

3 straipsnis

Bendrieji tikslai

1. Teikiant informaciją apie maistą siekiama užtikrinti aukšto lygio vartotojų sveikatos ir interesų apsaugą sudarant sąlygas galutiniams vartotojams rinktis turint pakankamai informacijos ir saugiai vartoti maistą, visų pirma atsižvelgiant į sveikatos, ekonominius, aplinkos, socialinius ir etinius aspektus.

2. Informaciją apie maistą reglamentuojančiais teisės aktais siekiama laisvo teisėtai pagamintų ir parduodamų maisto produktų judėjimo Sąjungoje, atsižvelgiant tam tikrais atvejais į būtinybę apsaugoti teisėtus gamintojų interesus ir skatinti kokybiškų produktų gamybą.

3. Kai pagal informaciją apie maistą reglamentuojančius teisės aktus nustatomi nauji reikalavimai, įsigaliojus naujiems reikalavimams nustatomas pereinamasis laikotarpis, išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus. Tokiu pereinamuoju laikotarpiu maisto produktai, kurių etiketės neatitinka naujų reikalavimų, gali būti pateikiami į rinką ir tokių maisto produktų, kurie į rinką buvo pateikti dar nepasibaigus pereinamajam laikotarpiui, atsargas galima parduoti toliau, kol jos pasibaigs.

4. Rengiant, vertinant ir peržiūrint informaciją apie maisto produktus reglamentuojančius teisės aktus su visuomene, įskaitant suinteresuotuosius subjektus, atvirai ir skaidriai konsultuojamasi tiesiogiai arba per atstovaujančias organizacijas, išskyrus tuos atvejus, kai tai neįmanoma dėl klausimo skubos.

4 straipsnis

Privalomą informaciją apie maistą reglamentuojantys principai

1. Kai pagal informaciją apie maistą reglamentuojančius teisės aktus reikalaujama teikti privalomą informaciją apie maistą, visų pirma teikiama vienai iš toliau išvardytų kategorijų priskiriama informacija:

a) informacija apie maisto produkto tapatumą ir sudėtį, savybes ar kitas ypatybes;

▼B

b) informacija apie vartotojų sveikatos apsaugą ir saugų maisto produkto vartojimą. Visų pirma tai yra informacija, kuri susijusi su:

i) sudėties savybėmis, kurios gali būti kenksmingos tam tikrų vartotojų grupių sveikatai;

ii) tinkamumo vartoti terminu, laikymu ir saugiu vartojimu;

iii) poveikiu sveikatai, įskaitant pavojų ir padarinius, susijusius su kenksmingu bei pavojingu maisto produkto vartojimu;

c) informacija apie maistines savybes, kad vartotojai, įskaitant turinčiuosius specialių mitybos poreikių, galėtų rinktis turėdami pakankamai informacijos.

2. Nagrinėjant, ar reikia teikti privalomą informaciją apie maistą ir siekiant, kad vartotojai galėtų rinktis turėdami pakankamai informacijos, reikia atsižvelgti į plačiai paplitusį didžiosios vartotojų daugumos poreikį gauti tam tikros jiems labai vertingos informacijos, arba į visuotinai pripažintą naudą vartotojui.

5 straipsnis

Konsultavimasis su Europos maisto saugos tarnyba

Visos Sąjungos priemonės informaciją apie maistą reglamentuojančių teisės aktų srityje, galinčios turėti įtakos visuomenės sveikatai, tvirtinamos pasikonsultavus su Europos maisto saugos tarnyba (Tarnyba).

III SKYRIUS

BENDRIEJI INFORMACIJOS APIE MAISTĄ REIKALAVIMAI IR MAISTO VERSLO OPERATORIŲ ATSAKOMYBĖ

6 straipsnis

Pagrindinis reikalavimas

Pagal šį reglamentą su kiekvienu galutiniam vartotojui ar viešojo maitinimo įstaigoms tiekti skirtu maisto produktu teikiama informacija apie maistą.

7 straipsnis

Sąžininga informacijos teikimo praktika

1. Informacija apie maistą neturi klaidinti, visų pirma:

a) dėl maisto produkto ypatybių, ypač jo pobūdžio, tapatumo, savybių, sudėties, kiekio, tinkamumo vartoti termino, kilmės šalies ar kilmės vietos, gamybos ar ruošimo būdo;

b) priskiriant maisto produktui poveikį arba savybių, kurių jis iš tikrųjų neturi;

▼B

c) darant užuominą apie ypatingas maisto produkto savybes, nors jos iš tikrųjų yra būdingos visiems tokiems panašiems maisto produktams, ypač specialiai atkreipiant dėmesį į tam tikrų sudedamųjų dalių ir (arba) maistinių medžiagų buvimą ar nebuvimą;

d) naudojantis išvaizda, aprašomąja arba vaizdine medžiaga darant užuominą, kad maisto produkto sudėtyje yra tam tikras maisto produktas arba sudedamoji dalis, nors iš tikrųjų tame maisto produkte natūraliai esantis komponentas arba įprastai naudojama sudedamoji dalis yra pakeisti kitu komponentu ar kita sudedamąja dalimi.

2. Informacija apie maistą turi būti tiksli, aiški ir vartotojui lengvai suprantama.

3. Taikant natūraliam mineraliniam vandeniui ir specialios paskirties maisto produktams taikomuose Sąjungos teisės aktuose numatytas nukrypti leidžiančias nuostatas, informacijoje apie maistą maisto produktams neturi būti priskiriamos žmogaus ligų profilaktinės ar gydomosios savybės arba daroma į jas nuoroda.

4. 1, 2 ir 3 dalys taip pat taikomos:

a) reklamai;

b) maisto produktų pateikimui, ypač jų formai, išvaizdai, pakuotei, naudojamoms pakavimo medžiagoms, jų išdėstymo tvarkai ir aplinkai.

8 straipsnis

Atsakomybė

1. Maisto verslo operatorius, atsakingas už informacijos apie maistą teikimą, yra operatorius, kurio pavarde ar įmonės pavadinimu prekiaujama maisto produktu arba, jei tas operatorius nėra įsisteigęs Sąjungoje, importuotojas į Sąjungos rinką.

2. Maisto verslo operatorius, atsakingas už informacijos apie maistą teikimą, užtikrina, kad būtų teikiama tiksli informacija apie maistą pagal taikomus informaciją apie maistą reglamentuojančius teisės aktus ir atitinkamų nacionalinių nuostatų reikalavimus.

3. Maisto verslo operatoriai, nedarantys poveikio informacijai apie maistą, netiekia maisto produktų, kurie, kaip jie, remdamiesi turima profesine informacija, žino arba kaip jie preziumuoja, neatitinka taikomų informaciją apie maistą reglamentuojančių teisės aktų ir atitinkamų nacionalinių nuostatų reikalavimų.

4. Maisto verslo operatoriai savo kontroliuojamose įmonėse nekeičia informacijos, kuri pateikiama su maisto produktu, jei taip pakeitus informaciją galutinis vartotojas būtų suklaidintas arba kitu būdu sumažėtų galutinio vartotojo apsaugos lygis ir jo galimybės rinktis turint pakankamai informacijos. Maisto verslo operatoriai atsako už visus jų daromus informacijos apie maistą, pateikiamos kartu su maisto produktu, pakeitimus.

▼B

5. Nedarant poveikio 2–4 dalims, maisto verslo operatoriai savo kontroliuojamose įmonėse užtikrina, kad būtų laikomasi jų veiklai taikomų informaciją apie maistą reglamentuojančių teisės aktų ir atitinkamų nacionalinių nuostatų reikalavimų, ir tikrina, ar laikomasi tokių reikalavimų.

6. Maisto verslo operatoriai savo kontroliuojamose įmonėse užtikrina, kad su nefasuotais maisto produktais, kurie skirti galutiniam vartotojui ar viešojo maitinimo įstaigoms, susijusi informacija būtų perduota maisto produktą gaunančiam maisto verslo operatoriui tam, kad prireikus galutiniam vartotojui būtų pateikta privaloma informacija apie maistą.

7. Toliau išvardytais atvejais maisto verslo operatoriai savo kontroliuojamose įmonėse užtikrina, kad pagal 9 ir 10 straipsnius reikalaujami privalomi duomenys būtų nurodyti ant fasuotės ar prie jos pritvirtintoje etiketėje arba atitinkamų maisto produktų prekybos dokumentuose, jei galima užtikrinti, kad tokie dokumentai pateikiami su atitinkamu maisto produktu, arba buvo išsiųsti prieš pristatymą ar pristatymo metu:

a) jei fasuotas maisto produktas skirtas galutiniam vartotojui, tačiau juo prekiaujama ankstesniame etape (iki parduodant galutiniam vartotojui), ir jei tada jis neparduodamas viešojo maitinimo įstaigoms;

b) jei fasuotas maisto produktas skirtas tiekti viešojo maitinimo įstaigoms, kur jis bus ruošiamas, perdirbamas, skirstomas į dalis ar pjaustomas.

Nepaisant pirmos pastraipos, maisto verslo operatoriai užtikrina, kad 9 straipsnio 1 dalies a, f, g ir h punktuose nurodyti duomenys taip pat būtų teikiami ant išorinės pakuotės, kurioje fasuoti maisto produktai pateikiami prekybai.

8. Maisto verslo operatoriai, tiekiantys kitiems maisto verslo operatoriams maisto produktus, kurie nėra skirti galutiniam vartotojui ar viešojo maitinimo įstaigoms, užtikrina, kad tiems kitiems maisto verslo operatoriams būtų pateikta pakankamai informacijos, jog jie prireikus galėtų vykdyti savo pareigas pagal 2 dalį.

IV SKYRIUS

PRIVALOMA INFORMACIJA APIE MAISTĄ

1 SKIRSNIS

Turinys ir pateikimas

9 straipsnis

Privalomų duomenų sąrašas

1. Laikantis 10–35 straipsnių ir taikant šiame skyriuje nustatytas išimtis, privaloma nurodyti šiuos duomenis:

a) maisto produkto pavadinimą;

▼B

b) sudedamųjų dalių sąrašą;

c) visas II priede išvardytas sudedamąsias dalis ar pagalbines perdirbimo medžiagas, ar medžiagas, gautas iš II priede išvardytų medžiagų arba produktų, sukeliančių alergijas ar netoleravimą, naudojamus gaminant ar ruošiant maisto produktą ir išliekančias galutiniame produkte, nors ir pakitusiu pavidalu;

d) tam tikrų sudedamųjų dalių ar jų kategorijų kiekį;

e) maisto produkto grynąjį kiekį;

f) minimalų tinkamumo vartoti terminą arba nuorodą „Tinka vartoti iki … (data)“;

g) visas specialias laikymo ir (arba) vartojimo sąlygas;

h) 8 straipsnio 1 dalyje nurodyto maisto verslo operatoriaus pavadinimą ar įmonės pavadinimą ir adresą;

i) kilmės šalį ar kilmės vietą 26 straipsnyje numatytais atvejais;

j) vartojimo instrukciją, jei be jos būtų sudėtinga teisingai vartoti šį maisto produktą;

k) daugiau kaip 1,2 % tūrio koncentracijos alkoholio turinčių gėrimų faktinę alkoholio koncentraciją, išreikštą tūrio procentais;

l) maistingumo deklaraciją.

2. 1 dalyje išvardyti duomenys nurodomi žodžiais ir skaičiais. Nedarant poveikio 35 straipsniui, jie gali būti papildomai nurodomi piktogramomis arba simboliais.

3. Jei Komisija priima šiame straipsnyje nurodytus deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus, 1 dalyje nurodyti duomenys gali būti pateikiami ne žodžiais ar skaičiais, bet piktogramomis ar simboliais.

Siekiant užtikrinti, kad vartotojai galėtų naudotis ne žodžiais ir skaičiais pateikta informacija, bet kitomis privalomos informacijos apie maistą teikimo priemonėmis, ir jei užtikrinamas toks pats informacijos lygis, kaip ir pateikiant duomenis žodžiais ir skaičiais, Komisija, atsižvelgdama į duomenis apie bendrą vartotojų supratimą ir naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 51 straipsnį, gali patvirtinti kriterijus, kurių laikantis vieno ar daugiau 1 dalyje nurodytų tipų duomenys gali būti pateikiami piktogramomis ar simboliais, o ne žodžiais ar skaičiais.

4. Kad būtų užtikrintas vienodas šio straipsnio 3 dalies taikymas, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus dėl kriterijų, nustatytų pagal 3 dalį, taikymo tvarkos siekiant vieno ar daugiau tipų duomenis pateikti piktogramomis ar simboliais, o ne žodžiais ar skaičiais. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

10 straipsnis

Papildomi privalomi duomenys apie konkrečias maisto produktų rūšis ar kategorijas

1. Be 9 straipsnio 1 dalyje nurodytų duomenų, teikiami ir III priede nurodyti privalomi papildomi duomenys apie konkrečias maisto produktų rūšis ar kategorijas.

2. Kad būtų užtikrintas vartotojų informavimas apie konkrečias maisto produktų rūšis ar kategorijas ir atsižvelgta į techninę pažangą, mokslo pasiekimus, vartotojų sveikatos apsaugą ar saugų maisto produktų vartojimą, Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 51 straipsnį, gali iš dalies pakeisti III priedą.

Tais atvejais, kai dėl iškilusios grėsmės vartotojų sveikatai būtina nedelsiant imtis skubių priemonių, pagal šį straipsnį priimtiems deleguotiesiems aktams taikoma 52 straipsnyje numatyta procedūra.

11 straipsnis

Svoris ir matavimo vienetai

9 straipsniu nedaromas poveikis specialiosioms Sąjungos nuostatoms dėl svorio ir matavimo vienetų.

12 straipsnis

Privalomos informacijos apie maisto produktus prieinamumas ir jos išdėstymas

1. Remiantis šiuo reglamentu pateikiama privaloma informacija apie visus maisto produktus ir ji turi būti lengvai prieinama.

2. Privaloma informacija apie fasuotus maisto produktus nurodoma ant pačios pakuotės arba prie jos pritvirtintoje etiketėje.

3. Siekiant užtikrinti, kad vartotojai pasinaudotų kitomis privalomos informacijos apie maistą teikimo priemonėmis, kurios yra geriau pritaikytos tam tikriems privalomiems duomenims ir jei užtikrinamas toks pats informacijos lygis, kaip ir pateikiant duomenis ant pakuotės ar etiketėje, Komisija, atsižvelgdama į duomenis apie bendrą vartotojų supratimą ir į tai, kad vartotojai plačiai naudoja šias priemones, bei naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 51 straipsnį, gali patvirtinti kriterijus, kurių laikantis tam tikri privalomi duomenys gali būti pateikiami ne ant pakuotės ar etiketėje.

4. Kad būtų užtikrintas vienodas šio straipsnio 3 dalies taikymas, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus dėl 3 dalyje nurodytų kriterijų taikymo tvarkos, siekiant tam tikrus privalomus duomenis pateikti ne ant pakuotės ar etiketėje. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

5. Nefasuotų maisto produktų atveju taikomos 44 straipsnio nuostatos.

13 straipsnis

Privalomų duomenų pateikimas

1. Nedarant poveikio pagal 44 straipsnio 2 dalį priimtoms nacionalinėms priemonėms, privaloma informacija apie maistą žymima gerai matomoje vietoje taip, kad ji būtų lengvai matoma, aiškiai įskaitoma ir, jei taikoma, neištrinama. Ji jokiu būdu neturi būti paslėpta, neryški, užgožta arba uždengta kitais įrašais ar piešiniais arba kita įterpta medžiaga.

2. Nedarant poveikio tam tikriems maisto produktams taikomoms specialiosioms Sąjungos nuostatoms, jei 9 straipsnio 1 dalyje išvardyti privalomi duomenys nurodomi ant pakuotės ar prie jos pritvirtintoje etiketėje, duomenys ant pakuotės ar etiketėje spausdinami taip, kad būtų užtikrintas aiškus jų įskaitomumas, šriftu, kurio rašmenų x aukštis, kaip apibrėžta IV priede, yra lygus 1,2 mm arba didesnis.

3. Pakuočių arba taros, kurių didžiausias paviršiaus plotas yra mažesnis nei 80 cm^2, atveju 2 dalyje nurodytas šrifto dydžio x aukštis yra lygus 0,9 mm arba didesnis.

4. Kad būtų pasiekti šio reglamento tikslai, Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 51 straipsnį, patvirtina taisykles dėl įskaitomumo.

Tuo pačiu tikslu, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, Komisija gali, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 51 straipsnį, šio straipsnio 5 dalyje nurodytus reikalavimus taikyti ir papildomiems privalomiems duomenims apie konkrečias maisto produktų rūšis ar kategorijas.

5. 9 straipsnio 1 dalies a, e ir k punktuose išvardyti duomenys išdėstomi tame pačiame regėjimo lauke.

6. Šio straipsnio 5 dalis netaikoma 16 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytiems atvejams.

14 straipsnis

Nuotolinė prekyba

1. Nedarant poveikio 9 straipsnyje nustatytiems taikomiems reikalavimams, fasuotų maisto produktų, kuriais prekiaujama nuotolinėmis ryšio priemonėmis, atveju:

a) privaloma informacija apie maistą, išskyrus 9 straipsnio 1 dalies f punkte nustatytus duomenis, pateikiama nepasibaigus pirkimo procesui ir išdėstoma informacinėje medžiagoje, kuria naudojamasi prekiaujant nuotoliniu būdu, arba pateikiama kitomis maisto verslo operatoriaus aiškiai nurodytomis tinkamomis priemonėmis. Kai naudojamos kitos tinkamos priemonės, maisto verslo operatorius pateikia privalomą informaciją apie maistą be papildomo mokesčio vartotojams;

▼B

b) visi privalomi duomenys turi būti pateikiami pristatymo metu.

2. Nefasuotų maisto produktų, kuriais prekiaujama nuotolinėmis ryšio priemonėmis, atveju pagal 44 straipsnį reikalaujami duomenys pateikiami laikantis šio straipsnio 1 dalies.

3. 1 dalies a punktas netaikomas maisto produktams, kuriais prekiaujama automatuose ar automatizuotos prekybos patalpose.

15 straipsnis

Kalbos reikalavimai

1. Nedarant poveikio 9 straipsnio 3 daliai, privaloma informacija apie maistą teikiama valstybių narių, kurių rinkoje šis maisto produktas parduodamas, vartotojams lengvai suprantama kalba.

2. Valstybės narės, kurių rinkoje parduodamas maisto produktas, gali nustatyti, kad jų teritorijoje duomenys būtų teikiami viena ar keliomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis.

3. 1 ir 2 dalys nedraudžia duomenų nurodyti keliomis kalbomis.

16 straipsnis

Galimybė neteikti tam tikrų privalomų duomenų

1. Ant neištrinamai paženklintų stiklinių butelių, kurie skirti pakartotiniam naudojimui ir dėl to yra be etiketės, žiedo ar lankelio, privaloma nurodyti tik 9 straipsnio 1 dalies a, c, e, f ir l punktuose išvardytus duomenis.

2. Ant pakuočių ar taros, kurių didžiausias paviršiaus plotas mažesnis nei 10 cm^2, įpakavimo ar etiketėse privaloma nurodyti tik 9 straipsnio 1 dalies a, c, e ir f punktuose išvardytus duomenis. 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyti duomenys teikiami kitais būdais arba pateikiami vartotojo prašymu.

3. Nedarant poveikio kitoms Sąjungos nuostatoms, pagal kurias reikalaujama pateikti privalomą maistingumo deklaraciją, 9 straipsnio 1 dalies l punkte nurodyta deklaracija yra neprivaloma V priede išvardytų maisto produktų atveju.

4. Nedarant poveikio kitoms Sąjungos nuostatoms, pagal kurias reikalaujama pateikti sudedamųjų dalių sąrašą ar privalomą maistingumo deklaraciją, 9 straipsnio 1 dalies b ir l punktuose nurodyti duomenys neprivalomi gėrimams, kurių alkoholio koncentracija tūrio procentais didesnė kaip 1,2 %.

▼B

Ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 13 d. Komisija pateikia ataskaitą dėl 18 straipsnio ir 30 straipsnio 1 dalies taikymo šioje dalyje nurodytiems produktams, nurodydama, ar alkoholiniams gėrimams ateityje turėtų būti taikomas visų pirma reikalavimas pateikti informaciją apie energinę vertę, ir galimą reikalavimo netaikymą pagrindžiančias priežastis, atsižvelgiant į tai, kad reikia užtikrinti suderinamumą su kitų susijusių sričių Sąjungos politika. Šioje ataskaitoje Komisija apsvarsto galimybę pasiūlyti vadinamųjų populiariųjų alkoholinių kokteilių termino apibrėžtį.

Prireikus, Komisija kartu su šia ataskaita pateikia teisėkūros pasiūlymą, kuriuo būtų nustatytos tiems produktams taikomos taisyklės dėl sudedamųjų dalių sąrašo ar privalomos maistingumo deklaracijos.

2 SKIRSNIS

Išsamios nuostatos dėl privalomų duomenų

17 straipsnis

Maisto produkto pavadinimas

1. Maisto produkto pavadinimas turi būti jo teisinis pavadinimas. Jei tokio pavadinimo nėra, nurodomas įprastinis maisto produkto pavadinimas arba, jei tokio pavadinimo nėra arba jis nevartojamas, – aprašomasis maisto produkto pavadinimas.

2. Valstybėje narėje, kurioje maisto produktas parduodamas, leidžiama naudoti tą maisto produkto pavadinimą, kuriuo jis toje valstybėje narėje buvo teisėtai pagamintas ir parduodamas. Vis dėlto jei taikant kitas šio reglamento, visų pirma 9 straipsnio, nuostatas valstybės narės, kurioje maisto produktas parduodamas, vartotojai negalėtų sužinoti tikro jo pobūdžio ir jį atskirti nuo maisto produktų, su kuriais jis gali būti supainiojamas, šalia maisto produkto pavadinimo pateikiama ir kita aprašomojo pobūdžio informacija.

3. Išimtiniais atvejais maisto produkto gamybos valstybėje narėje vartojamas jo pavadinimas nėra taikomas valstybėje narėje, kurioje produktas parduodamas, jei, atsižvelgiant į produkto sudėtį arba gamybą, šio pavadinimo maisto produktas maisto produkto gamybos valstybėje narėje taip skiriasi nuo įprastai šiuo pavadinimu žinomo maisto produkto valstybėje narėje, kurioje produktas parduodamas, kad 2 dalies nepakanka, jog valstybės narės, kurioje produktas parduodamas, vartotojai gautų teisingą informaciją.

4. Vietoj maisto produkto pavadinimo negali būti vartojami: pavadinimas, saugomas kaip intelektinė nuosavybė, prekės ženklas ar išgalvotas pavadinimas.

5. VI priede pateikiamos specialiosios nuostatos dėl maisto produkto pavadinimo ir kartu teikiamų duomenų.

▼B

18 straipsnis

Sudedamųjų dalių sąrašas

1. Prieš sudedamųjų dalių sąrašą rašoma antraštė arba tinkamas pavadinimas, sudaryti iš žodžių „sudedamosios dalys“ arba kuriame yra žodžiai „sudedamosios dalys“. Į sąrašą įtraukiamos visos maisto produkto sudedamosios dalys pagal svorį mažėjančia tvarka, nustatytą tada, kai jos buvo naudojamos maisto produktui gaminti.

2. Laikantis 17 straipsnyje ir VI priede nustatytų taisyklių prireikus nurodomi specifiniai sudedamųjų dalių pavadinimai.

3. Visos dirbtinai sukurtų nanomedžiagų pavidalu esančios sudedamosios dalys aiškiai nurodomos sudedamųjų dalių sąraše. Po tokių sudedamųjų dalių skliausteliuose nurodomas žodis „nano“.

4. Techninės šio straipsnio 1 ir 2 dalių taikymo taisyklės nustatytos VII priede.

▼M3

_____

▼B

19 straipsnis

Galimybė neteikti sudedamųjų dalių sąrašo

1. Ant toliau išvardytų maisto produktų nereikalaujama teikti sudedamųjų dalių sąrašo:

a) neluptų, nesmulkintų arba panašiai neapdorotų šviežių vaisių ir daržovių, įskaitant bulves;

b) gazuoto vandens, kurio apraše nurodyta, kad jis yra gazuotas;

c) fermentinių actų, gautų tik iš vieno pagrindinio produkto, jei nebuvo įdėta jokių kitų sudedamųjų dalių;

d) sūrio, sviesto, rauginto pieno ir grietinėlės, jei į juos nebuvo įdėta jokių sudedamųjų dalių, išskyrus pieno gaminius, maisto fermentus ir mikroorganizmų kultūras, kurie yra pagrindiniai gamybos elementai, arba druską, kuri reikalinga sūriams gaminti, išskyrus šviežius ir lydytus sūrius;

e) iš vienos sudedamosios dalies sudarytų maisto produktų, jei:

   i) maisto produkto pavadinimas sutampa su sudedamosios dalies pavadinimu; arba

   ii) pagal maisto produkto pavadinimą galima lengvai nustatyti sudedamosios dalies pobūdį.

2. Kad būtų atsižvelgta į konkrečių tipų ar kategorijų maisto produktų sudedamųjų dalių sąrašo svarbą vartotojui, išimtiniais atvejais Komisija gali, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 51 straipsnį, papildyti šio straipsnio 1 dalį, su sąlyga, kad dėl tokio sąrašo nepateikimo galutiniai vartotojai ar viešojo maitinimo įstaigos nebūtų netinkamai informuoti.

▼B

20 straipsnis

Galimybė sudedamųjų dalių sąraše nenurodyti tam tikrų maisto produkto elementų

Nedarant poveikio 21 straipsniui, sudedamųjų dalių sąraše nereikalaujama nurodyti šių maisto produkto elementų:

a) sudedamosios dalies elementų, kurie gamybos procese laikinai atskiriami, o vėliau vėl sudedami neviršijant jų pradinio kiekio;

b) maisto priedų ir maisto fermentų:

i) kurių atitinkamame maisto produkte yra tik todėl, kad jų yra vienoje ar daugiau šio maisto produkto sudedamosiose dalyse, pagal Reglamento (EB) Nr. 1333/2008 18 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytą perkėlimo principą, jei galutiniame produkte jis neatlieka technologinės funkcijos; arba

ii) naudojamų kaip pagalbinės perdirbimo medžiagos;

c) pagalbinių medžiagų ir medžiagų, kurios nėra maisto priedai, bet naudojamos tuo pačiu būdu ir siekiant to paties tikslo kaip pagalbinės medžiagos, ir kurios naudojamos tik tokiais kiekiais, kurių būtinai reikia;

d) medžiagų, kurios nėra maisto priedai, tačiau naudojamų taip pat ir siekiant to paties tikslo kaip pagalbinės perdirbimo medžiagos, kurių lieka galutiniame produkte, nors ir pakitusiu pavidalu;

e) vandens:

i) kai gamybos procese vanduo naudojamas tik koncentruotai arba dehidruotai sudedamajai daliai atgaminti; arba

ii) jei tai skysta terpė, kuri paprastai nėra vartojama.

21 straipsnis

Tam tikrų alergijas ar netoleravimą sukeliančių medžiagų arba produktų ženklinimas

1. Nedarant poveikio pagal 44 straipsnio 2 dalį priimtoms taisyklėms, 9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti duomenys turi atitikti šiuos reikalavimus:

a) jie nurodomi sudedamųjų medžiagų sąraše laikantis 18 straipsnio 1 dalyje nustatytų taisyklių, kartu aiškiai pateikiant nuorodą į II priede pateiktą sąrašą įtrauktos medžiagos arba produkto pavadinimą; ir

b) į II priede pateiktą sąrašą įtrauktos medžiagos arba produkto pavadinimas pabrėžiamas pateikiant jį taip, kad jis aiškiai išsiskirtų iš kitų sąrašo sudedamųjų dalių, pvz., pasirenkant tam tikrą šriftą, stilių arba fono spalvą.

▼B

Kai sudedamųjų dalių sąrašo nėra, 9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytą duomenų nuorodą sudaro žodžiai „sudėtyje yra“, o po jų pateikiamas į II priede pateiktą sąrašą įtrauktos medžiagos arba produkto pavadinimas.

Jei kelios maisto produkto sudedamosios dalys ar pagalbinės perdirbimo medžiagos gautos iš II priede nurodytos vienos medžiagos arba produkto, ženklinant aiškiai nurodoma kiekviena atitinkama sudedamoji dalis ar pagalbinė medžiaga.

9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytų duomenų nurodyti nereikalaujama tais atvejais, kai maisto produkto pavadinime aiškiai nurodyta atitinkama medžiaga arba produktas.

2. Kad būtų užtikrintas geresnis vartotojų informavimas ir atsižvelgta į naujausią mokslo pažangą ir technines žinias, Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 51 straipsnį, sistemingai persvarsto ir prireikus atnaujina II priede pateiktą sąrašą.

Tais atvejais, kai dėl iškilusios grėsmės vartotojų sveikatai būtina nedelsiant imtis skubių priemonių, pagal šį straipsnį priimtiems deleguotiesiems aktams taikoma 52 straipsnyje numatyta procedūra.

22 straipsnis

Sudedamųjų dalių kiekio nurodymas

1. Atskiros sudedamosios dalies arba tam tikros kategorijos sudedamųjų dalių, naudotų maisto produktui gaminti ar ruošti, kiekis nurodomas, kai sudedamoji dalis arba atitinkamų sudedamųjų dalių kategorija:

a) nurodyta maisto produkto pavadinime arba paprastai vartotojams asocijuojasi su tuo maisto produktu;

b) ženklinant išskiriama žodžiais, piešiniais ar grafiniais ženklais; arba

c) labiausiai atspindi maisto produkto savybes ir leidžia jį atskirti nuo kitų produktų, su kuriais jis gali būti supainiotas dėl jo pavadinimo ar išvaizdos.

2. Techninės šio straipsnio 1 dalies taikymo taisyklės, įskaitant konkrečius atvejus, kai tam tikrų sudedamųjų dalių kiekio nurodyti nebūtina, nustatytos VIII priede.

23 straipsnis

Grynasis kiekis

1. Maisto produkto grynasis kiekis nurodomas litrais, centilitrais, mililitrais, kilogramais arba gramais, atitinkamai:

a) skysti produktai – tūrio vienetais;

b) kiti produktai – masės vienetais.

2. Kad būtų užtikrinta, jog vartotojas geriau suprastų ženklinant nurodytą informaciją apie maistą, Komisija gali, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 51 straipsnį, tam tikriems nurodytiems maisto produktams nustatyti kitą grynojo kiekio nurodymą būdą, nei nustatytasis šio straipsnio 1 dalyje.

▼B

3. Techninės 1 dalies taikymo taisyklės, įskaitant specifinius atvejus, kai grynojo kiekio nurodyti nebūtina, nustatytos IX priede.

24 straipsnis

Minimalus tinkamumo vartoti terminas, nuoroda „Tinka vartoti iki …“ (data) ir užšaldymo data

1. Maisto produktų, kurie mikrobiologiniu požiūriu yra greitai gendantys ir dėl to per trumpą laiką gali staiga sukelti pavojų žmonių sveikatai, atveju minimalaus tinkamumo vartoti terminas keičiamas nuoroda „Tinka vartoti iki … (data)“. Praėjus datai „Tinka vartoti iki … (data)“ maisto produktas laikomas nesaugiu pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 14 straipsnio 2–5 dalis.

2. Atitinkama data nurodoma laikantis X priedo.

3. Siekiant užtikrinti, kad X priedo 1c punkte nurodytas minimalios tinkamumo vartoti datos pateikimo būdas būtų taikomas vienodai, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose būtų nustatytos taisyklės šiuo klausimu. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

25 straipsnis

Laikymo ar vartojimo sąlygos

1. Tais atvejais, kai maisto produktus būtina laikyti ir (arba) vartoti ypatingomis sąlygomis, šios sąlygos turi būti nurodomos.

2. Siekiant užtikrinti, kad atidarius pakuotę maisto produktas būtų tinkamai saugomas arba vartojamas, prireikus nurodomos laikymo sąlygos ir (arba) vartojimo laikotarpis.

26 straipsnis

Kilmės šalis ar kilmės vieta

1. Šis straipsnis taikomas nedarant poveikio ženklinimo reikalavimams, numatytiems specialiosiose Sąjungos nuostatose, visų pirma 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 509/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų kaip garantuotų tradicinių gaminių ([1]) ir 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos ([2]).

2. Kilmės šalį ar kilmės vietą nurodyti privaloma:

([1]) OL L 93, 2006 3 31, p. 1.
([2]) OL L 93, 2006 3 31, p. 12.

▼B

a) jei nepateikus tokių duomenų vartotojas būtų klaidinamas dėl tikrosios maisto produkto kilmės šalies ar kilmės vietos, ypač tuo atveju, jeigu visa su maisto produktu pateikta informacija arba etiketė leistų daryti prielaidą, kad šio maisto produkto kilmės šalis ar kilmės vieta yra kita;

b) mėsos, kurios Kombinuotosios nomenklatūros (KN) kodai išvardyti XI priede, atveju. Šis punktas taikomas atsižvelgiant į tai, kad turi būti priimti 8 dalyje nurodyti įgyvendinimo aktai.

3. Kai maisto produkto kilmės šalis ar kilmės vieta yra nurodyta, tačiau ji skiriasi nuo jo pagrindinės sudedamosios dalies kilmės šalies ar kilmės vietos:

a) taip pat nurodoma atitinkamos pagrindinės (-ių) sudedamosios (-ųjų) dalies (-ių) kilmės šalis ar kilmės vieta; arba

b) nurodoma, kad pagrindinės sudedamosios dalies kilmės šalis ar kilmės vieta yra kita nei to maisto produkto.

Dėl šios dalies taikymo priimami 8 dalyje nurodyti įgyvendinimo aktai.

4. Komisija per 5 metus nuo 2 dalies b punkto taikymo pradžios pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinama privaloma tame punkte nurodytų produktų kilmės šalies ar kilmės vietos nuoroda.

5. Ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 13 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitas dėl privalomos toliau išvardytų maisto produktų kilmės šalies ar kilmės vietos nuorodos dėl:

a) kitų rūšių mėsos nei jautiena ir nurodytosios 2 dalies b punkte;

b) pieno;

c) pieno, kuris naudojamas kaip sudedamoji pieno gaminių dalis;

d) neperdirbtų maisto produktų;

e) produktų, sudarytų iš vienos sudedamosios dalies;

f) sudedamųjų dalių, sudarančių daugiau nei 50 % maisto produkto.

6. Ne vėliau kaip 2013 m. gruodžio 13 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl privalomos mėsos, kuri naudojama kaip sudedamoji dalis, kilmės šalies ar kilmės vietos nuorodos.

7. 5 ir 6 dalyse nurodytose ataskaitose atsižvelgiama į vartotojo poreikį būti informuotam, privalomos kilmės šalies ar kilmės vietos nuorodos pateikimo įgyvendinamumą ir išlaidų bei naudos analizę, įskaitant teisinį poveikį vidaus rinkai ir poveikį tarptautinei prekybai.

▼B

Kartu su tomis ataskaitomis Komisija gali pateikti pasiūlymus iš dalies pakeisti atitinkamas Sąjungos nuostatas.

8. Ne vėliau kaip 2013 m. gruodžio 13 d. Komisija, atlikusi poveikio vertinimus, priima įgyvendinimo aktus dėl šio straipsnio 2 dalies b punkto ir šio straipsnio 3 dalies taikymo. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

9. 2 dalies b punkte, 5 dalies a punkte ir 6 dalyje nurodytų maisto produktų atveju, pagal šį straipsnį pateikiamose ataskaitose ir poveikio vertinimuose, *inter alia*, nagrinėjamos galimybės pateikti tų maisto produktų kilmės šalies ar kilmės vietos nuorodą, visų pirma atsižvelgiant į kiekvieną iš šių svarbiausių gyvūno gyvenimo momentų:

a) gimimo vieta;

b) auginimo vieta;

c) skerdimo vieta.

27 straipsnis

Vartojimo instrukcijos

1. Maisto produkto vartojimo instrukcijos pateikiamos taip, kad maisto produktą būtų galima tinkamai vartoti.

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose nustatomos išsamios taisyklės dėl 1 dalies taikymo tam tikriems maisto produktams. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

28 straipsnis

Alkoholio koncentracija

1. Produktų, priskirtų KN 2204 pozicijai atveju taikomos tokios taisyklės dėl alkoholio koncentracijos, išreikštos tūrio procentais, nurodymo, kurios yra pateiktos konkrečiose tokiems produktams taikomose Sąjungos nuostatose.

2. Faktinė alkoholio koncentracija gėrimuose, kurių alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, yra didesnė nei 1,2 %, išskyrus 1 dalyje nurodytus gėrimus, nurodoma pagal XII priedą.

3 SKIRSNIS

Maistingumo deklaracija

29 straipsnis

Ryšys su kitais teisės aktais

1. Šis skirsnis netaikomas maisto produktams, kuriems taikomi šie teisės aktai:

▼B

a) 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo ([1]);

b) 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/54/EB dėl natūralaus mineralinio vandens eksploatavimo ir pateikimo į rinką ([2]).

2. Šis skirsnis taikomos nedarant poveikio 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2009/39/EB dėl specialios mitybinės paskirties maisto produktų ([3]) ir specialiosioms direktyvoms, nurodytoms tos direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje.

30 straipsnis

Turinys

1. Privalomoje maistingumo deklaracijoje nurodoma ši informacija:

a) energinė vertė; ir

b) riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, angliavandenių, cukrų, baltymų ir druskos kiekiai.

Kai tinkama, šalia maistingumo deklaracijos gali būti pateiktas teiginys, kad produkte esantį druskos kiekį nulemia tik natūraliai jame esantis natris.

2. 1 dalyje nurodytos privalomos maistingumo deklaracijos turinys gali būti papildytas nurodant vienos arba kelių šių medžiagų kiekius:

a) mononesočiųjų riebalų rūgščių;

b) polinesočiųjų riebalų rūgščių;

c) poliolių;

d) krakmolo;

e) skaidulinių medžiagų;

f) XIII priedo A dalies 1 punkte išvardytų vitaminų ar mineralinių medžiagų, kurių kiekiai yra dideli, kaip apibrėžta XIII priedo A dalies 2 punkte.

3. Kai ženklinant fasuotus maisto produktus pateikiama 1 dalyje nurodyta privaloma maistingumo deklaracija, joje gali būti pakartojama informacija apie:

a) energinę vertę; arba

b) energinę vertę kartu su riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, cukrų ir druskos kiekiais.

([1]) OL L 183, 2002 7 12, p. 51.
([2]) OL L 164, 2009 6 26, p. 45.
([3]) OL L 124, 2009 5 20, p. 21.

▼B

4. Nukrypstant nuo 36 straipsnio 1 dalies, kai ženklinant 16 straipsnio 4 dalyje nurodytus produktus pateikiama maistingumo deklaracija, šios deklaracijos turinį gali sudaryti tik energinė vertė.

5. Nedarant poveikio 44 straipsniui ir nukrypstant nuo 36 straipsnio 1 dalies, kai ženklinant 44 straipsnio 1 dalyje nurodytus produktus pateikiama maistingumo deklaracija, tos deklaracijos turinį gali sudaryti tik:

a) energinė vertė; arba

b) energinė vertė kartu su riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, cukrų ir druskos kiekiais.

6. Siekiant atsižvelgti į šio straipsnio 2–5 dalyse nurodytų duomenų svarbą vartotojų informavimui, Komisija gali, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 51 straipsnį, iš dalies pakeisti šio straipsnio 2–5 dalyse pateikiamus sąrašus, įtraukdama ar pašalindama duomenis.

7. Ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 13 d. Komisija, atsižvelgdama į mokslinius duomenis ir sukauptą valstybių narių patirtį, pateikia ataskaitą dėl riebalų rūgščių transizomerų buvimo maisto produktuose ir Sąjungos gyventojų mityboje. Šios ataskaitos tikslas – įvertinti atitinkamų priemonių poveikį, siekiant padėti vartotojams rinktis sveikesnius maisto produktus ir sveikesnę mitybą arba skatinti teikti vartotojams sveikesnius maisto produktų variantus, įskaitant, be kita ko, informacijos apie riebalų rūgščių transizomerus arba jų vartojimo apribojimus teikimą vartotojams. Prireikus, Komisija kartu su šia ataskaita pateikia teisėkūros pasiūlymą.

31 straipsnis

Apskaičiavimas

1. Energinė vertė apskaičiuojama taikant XIV priede išvardytus perskaičiavimo koeficientus.

2. Komisija gali, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 51 straipsnį, priimti XIII priedo A dalies 1 punkte nurodytų vitaminų ir mineralinių medžiagų perskaičiavimo koeficientus, kad būtų tiksliau nustatytas tokių vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekis maisto produktuose. Tie perskaičiavimo koeficientai įtraukiami į XIV priedą.

3. 30 straipsnio 1–5 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekiai nurodomi parduodamiems maisto produktams.

Prireikus, informacija gali būti susijusi su paruoštu maistu, jei pateikiamos pakankamai išsamios jo ruošimo instrukcijos, o informacija susijusi su vartoti paruoštu maistu.

▼B

4. Kiekvienu konkrečiu atveju nurodoma vidutinė vertė, pagrįsta:

a) gamintojo atlikta maisto produkto analize;

b) skaičiavimu, pagrįstu žinomomis ar faktinėmis panaudotų sudedamųjų dalių vidutinėmis vertėmis; arba

c) skaičiavimu, pagrįstu visuotinai nustatytais ir priimtais duomenimis.

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose nustatomos išsamios šios dalies vienodo taikymo taisyklės dėl nurodytų verčių, pavyzdžiui, skirtingų nurodytų ir oficialiais patikrinimais nustatytų verčių, tikslumo. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

32 straipsnis

Išraiška 100 g arba 100 ml

1. 30 straipsnio 1–5 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekis nurodomi XV priede išvardytais matavimo vienetais.

2. 30 straipsnio 1–5 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekis nurodomi 100 g arba 100 ml.

3. Kai tai daroma, vitaminai ir mineralai nurodomi ne tik 2 dalyje nurodytu išraiškos būdu, bet ir XIII priedo A dalies 1 punkte išvardytais referencinių suvartojamų kiekių procentiniais dydžiais 100 g arba 100 ml.

4. 30 straipsnio 1, 3, 4 ir 5 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekis gali būti nurodomi ne tik šio straipsnio 2 dalyje nurodytu išraiškos būdu, bet ir XIII priedo B dalyje nustatytais referencinių suvartojamų kiekių procentiniais dydžiais, atitinkamai – 100 g arba 100 ml.

5. Jei duomenys teikiami pagal 4 dalį, šalia nurodomas šis papildomas teiginys: „Referencinis vidutinio suaugusio asmens vartojimo kiekis (8 400 kJ/ 2 000 kcal)“.

33 straipsnis

Išraiška vienai porcijai arba vartojimo vienetui

1. Toliau nurodytais atvejais 30 straipsnio 1–5 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistingųjų medžiagų kiekiai gali būti nurodomi vienai porcijai ir (arba) vartojimo vienetui, kuris yra vartotojui lengvai atpažįstamas, jei etiketėje nurodomos naudojamos porcijos arba vieneto kiekis ir pakuotėje esančių porcijų arba vienetų skaičius:

▼B

a) papildomai 32 straipsnio 2 dalyje nurodytam išraiškos būdui 100 g arba 100 ml;

b) papildomai 32 straipsnio 3 dalyje nurodytam vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekių išraiškos būdui 100 g arba 100 ml;

c) papildomai arba vietoj 32 straipsnio 4 dalyje nurodytam išraiškos būdui 100 g arba 100 ml.

2. Nukrypstant nuo 32 straipsnio 2 dalies, 30 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytais atvejais maistingųjų medžiagų kiekis ir (arba) XIII priedo B dalyje išvardytų referencinių suvartojamų kiekių procentinis dydis gali būti nurodomi tik vienai porcijai arba vartojimo vienetui.

Jeigu pagal pirmą pastraipą maistingųjų medžiagų kiekiai nurodomi tik vienai porcijai arba vartojimo vienetui, energinė vertė nurodoma 100 g arba 100 ml ir vienai porcijai arba vartojimo vienetui.

3. Nukrypstant nuo 32 straipsnio 2 dalies, 30 straipsnio 5 dalyje nurodytais atvejais energinė vertė ir maistingųjų medžiagų kiekis ir (arba) XIII priedo B dalyje išvardytų referencinių suvartojamų kiekių procentinis dydis gali būti nurodomi tik vienai porcijai arba vartojimo vienetui.

4. Naudojama porcija arba vienetas nurodomi šalia maistingumo deklaracijos.

5. Siekiant užtikrinti, kad maistingumo deklaracijos išraiška vienai porcijai arba vartojimo vienetui būtų įgyvendinama vienodai ir nustatytų vartotojui vienodą palyginimo pagrindą, Komisija, atsižvelgdama į faktinę vartotojų vartojimo elgseną ir mitybos rekomendacijas, priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nustatomos taisyklės dėl išraiškos vienai porcijai arba vartojimo vienetui, taikomos specifinėms maisto produktų kategorijoms. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

34 straipsnis

Pateikimas

1. 30 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti duomenys pateikiami tame pačiame regėjimo lauke. Jie pateikiami kartu aiškia forma ir, prireikus – XV priede nustatyta pateikimo tvarka.

2. Jei pakanka vietos, 30 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti duomenys pateikiami lentelės forma, o skaičiai išdėstomi stulpeliu. Jei vietos trūksta, informacija išdėstoma eilutėmis.

3. 30 straipsnio 3 dalyje nurodyti duomenys pateikiami:

a) pagrindiniame regėjimo lauke; ir

b) naudojant 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą šrifto dydį.

▼B

30 straipsnio 3 dalyje nurodyti duomenys gali būti pateikiami kita nei nurodytoji šio straipsnio 2 dalyje forma.

4. 30 straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodyti duomenys gali būti pateikiami kita nei nurodytoji šio straipsnio 2 dalyje forma.

5. Jei energinė vertė ar maistinės (-ių) medžiagos (-ų) kiekis produkte yra labai mažas, informacija apie šiuos elementus gali būti pakeista teiginiu, pvz., „Sudėtyje yra labai mažas … kiekis“, ir pateikta šalia maistingumo deklaracijos, jei ji yra.

Siekiant užtikrinti, kad ši dalis būtų įgyvendinama vienodai, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus dėl 30 straipsnio 1–5 dalyse nurodytos energinės vertės ir maistinių medžiagų kiekių, kurie gali būti laikomi labai mažais. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. Siekiant užtikrinti, kad šio straipsnio 1–4 dalyse nurodytų formų maistingumo deklaracijos pateikimo būdas būtų taikomas vienodai, Komisija gali priimti šiuo klausimu įgyvendinimo aktus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

35 straipsnis

Papildomos išraiškos ir pateikimo formos

1. 30 straipsnio 1–5 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekis gali būti nurodomi ne tik 32 straipsnio 2 ir 4 dalyse bei 33 straipsnyje nurodytomis išraiškos formomis ir 34 straipsnio 2 dalyje nurodytais pateikimo būdais, bet ir kita išraiškos forma ir (arba) pateikiami ne tik žodžiais ar skaičiais, bet ir kartu naudojant grafines formas ar simbolius, jei laikomasi šių reikalavimų:

a) jie grindžiami patikimais ir moksliškai patvirtintais vartotojų tyrimais ir jais nėra klaidinamas vartotojas, kaip nurodyta 7 straipsnyje;

b) jie parengiami pasikonsultavus su įvairiomis suinteresuotųjų subjektų grupėmis;

c) jais siekiama sudaryti palankesnes sąlygas vartotojams geriau suprasti maisto produkto poveikį ar svarbą energinei ir maistinei mitybos vertei;

d) yra moksliškai pagrįstų įrodymų, kad vidutinis vartotojas supranta tokias išraiškos ar pateikimo formas;

e) kitų išraiškos formų atveju – jos grindžiamos XIII priede nustatytais suderintais referenciniais suvartojamais kiekiais arba, jei jų nenustatyta, visuotinai pripažintomis mokslinėmis rekomendacijomis dėl suvartojamų energinės vertės ar maistinių medžiagų kiekių;

▼B

f) jie yra objektyvūs ir nediskriminuojantys; ir

g) jų taikymas nesudaro kliūčių laisvam prekių judėjimui.

2. Valstybės narės gali rekomenduoti maisto verslo operatoriams naudoti vieną ar daugiau papildomų maistingumo deklaracijos išraiškos ar pateikimo formų, kurios, jų manymu, geriausiai atitinka 1 dalies a–g punktuose nustatytus reikalavimus. Valstybės narės pateikia Komisijai išsamią informaciją apie tokias papildomas išraiškos ir pateikimo formas.

3. Valstybės narės užtikrina tinkamą maistingumo deklaracijos išraiškos ir pateikimo formų naudojimo jų teritorijoje esančioje rinkoje stebėseną.

Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tokių papildomų išraiškos ar pateikimo formų stebėsenai, valstybės narės gali reikalauti, kad maisto verslo operatoriai, pateikiantys į jų teritorijoje esančią rinką maisto produktus su tokia informacija, praneštų kompetentingai institucijai apie papildomų išraiškos ar pateikimo formų naudojimą ir atitinkamai pagrįstų, kad įvykdyti 1 dalies a–g punktuose nustatyti reikalavimai. Tokiais atvejais taip pat gali būti reikalaujama pateikti informaciją apie tokių papildomų išraiškos ar pateikimo formų naudojimo nutraukimą.

4. Komisija sudaro palankesnes sąlygas valstybių narių keitimuisi informacija tarpusavyje, su Komisija ir su suinteresuotaisiais subjektais klausimais, susijusiais su papildomų maistingumo deklaracijos išraiškos ir pateikimo formų naudojimą, ir organizuoja keitimąsi informacija.

5. Atsižvelgdama į įgytą patirtį, ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 13 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl papildomų išraiškos ir pateikimo formų naudojimo, jų poveikio vidaus rinkai ir tikslingumo toliau derinti tas išraiškos ir pateikimo formas. Šiuo tikslu valstybės narės pateikia Komisijai atitinkamos informacijos apie tokių papildomų išraiškos ir pateikimo formų naudojimą jų teritorijoje esančioje rinkoje. Kartu su šia ataskaita Komisija gali pateikti pasiūlymus iš dalies keisti atitinkamas Sąjungos nuostatas.

6. Siekiant užtikrinti, kad šis straipsnis būtų taikomas vienodai, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nustatomos išsamios šio straipsnio 1, 3 ir 4 dalių įgyvendinimo taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

V SKYRIUS

SAVANORIŠKAI TEIKIAMA INFORMACIJA APIE MAISTĄ

36 straipsnis

Taikomi reikalavimai

1. Jei 9 ir 10 straipsniuose nurodyta informacija apie maistą teikiama savanoriškai, tokia informacija turi atitikti IV skyriaus 2 ir 3 skirsniuose nustatytus reikalavimus.

▼B

2. Savanoriškai teikiama informacija apie maistą turi atitikti šiuos reikalavimus:

a) ja nėra klaidinamas vartotojas, kaip nurodyta 7 straipsnyje;

b) vartotojui ji nėra dviprasmiška ar paini; ir

c) prireikus, ji grindžiama atitinkamais moksliniais duomenimis.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl šio straipsnio 2 dalyje nurodytų reikalavimų taikymo šiai savanoriškai teikiamai informacijai apie maisto produktus:

a) informacijai apie galimą ir nenumatytą alergijas arba netoleravimą sukeliančių medžiagų arba produktų buvimą maisto produkto sudėtyje;

b) informacijai apie maisto produktų tinkamumą vegetarams arba veganams;

c) siekiant nurodyti referencinius tam tikrų gyventojų grupių vartojimo kiekius, papildant XIII priede nustatytus referencinius vartojimo kiekius; ir

▼M1

d) informacijai apie tai, kad maisto produktuose nėra glitimo arba yra mažesnis glitimo kiekis.

▼B

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Siekiant užtikrinti, kad vartotojai būtų tinkamai informuojami, tais atvejais, kai maisto verslo operatoriai įvairiu pagrindu teikia neprivalomą informaciją apie maistą, kuri gali klaidinti vartotoją arba būti paini, Komisija gali, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 51 straipsnį, numatyti ne tik šio straipsnio 3 dalyje nurodytus atvejus, bet ir papildomus savanoriškus informacijos apie maistą teikimo atvejus.

37 straipsnis

Pateikimas

Savanoriškai teikiama informacija apie maistą turi būti išdėstoma taip, kad netrūktų vietos pateikti privalomą informaciją apie maistą.

VI SKYRIUS

NACIONALINĖS PRIEMONĖS

38 straipsnis

Nacionalinės priemonės

1. Šiuo reglamentu konkrečiai suderintų klausimų srityje valstybės narės negali priimti nacionalinių priemonių ar toliau jas taikyti, nebent tai būtų leidžiama pagal Sąjungos teisę. Tos nacionalinės priemonės neturi sudaryti kliūčių laisvam prekių judėjimui, įskaitant kitų valstybių narių maisto produktų diskriminaciją.

▼B

2. Nedarant poveikio 39 straipsniui, valstybės narės gali patvirtinti nacionalines priemones šiuo reglamentu konkrečiai nesuderintų klausimų srityje, jeigu jomis nedraudžiamas laisvas šio reglamento reikalavimus atitinkančių prekių judėjimas, jam nesudaromos kliūtys arba jis nėra ribojamas.

39 straipsnis

Nacionalinės priemonės dėl papildomų privalomų duomenų

1. Be 9 straipsnio 1 dalyje ir 10 straipsnyje nurodytų privalomų duomenų, valstybės narės 45 straipsnyje nustatyta tvarka gali priimti priemones, reikalaujančias nurodyti papildomus privalomus duomenis apie specifines maisto produktų rūšis ar kategorijas, pagrįsdamos šį reikalavimą bent viena iš šių priežasčių:

a) visuomenės sveikatos apsauga;

b) vartotojų apsauga;

c) sukčiavimo prevencija;

d) pramoninės ir komercinės nuosavybės teisių apsauga, kilmės nuorodomis, registruotaisiais kilmės vietos pavadinimais ir nesąžiningos konkurencijos prevencija.

2. Vadovaudamosi 1 dalimi valstybės narės gali imtis priemonių, susijusių su privalomu maisto produktų kilmės šalies ar kilmės vietos nurodymu tik tuo atveju, jei egzistuoja įrodytas ryšys tarp tam tikrų maisto produkto savybių ir jo kilmės. Pranešdamos apie tokias priemones Komisijai valstybės narės pateikia įrodymų, kad daugumai vartotojų ta informacija yra labai svarbi.

40 straipsnis

Pienas ir pieno gaminiai

Pieno ir pieno gaminių, teikiamų pakartotiniam naudojimui skirtuose stikliniuose buteliuose, atveju valstybės narės gali priimti nuo 9 straipsnio 1 dalies ir 10 straipsnio 1 dalies nukrypti leidžiančias priemones.

Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų priemonių tekstus.

41 straipsnis

Alkoholiniai gėrimai

Kol nebus priimtos 16 straipsnio 4 dalyje nurodytos Sąjungos nuostatos, valstybės narės gali palikti galioti nacionalines priemones dėl gėrimų, kurių alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, yra didesnė nei 1,2 %, sudedamųjų dalių išvardijimo.

42 straipsnis

Grynojo kiekio išraiška

Nesant 23 straipsnio 2 dalyje nurodytų Sąjungos nuostatų dėl nurodytų maisto produktų grynojo kiekio išraiškos kito būdo, nei nurodytasis 23 straipsnio 1 dalyje, valstybės narės gali palikti galioti anksčiau nei 2011 m. gruodžio 12 d. priimtas nacionalines priemones.

▼B

Ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 13 d. valstybės narės informuoja Komisiją apie tokias priemones. Komisija apie jas informuoja kitas valstybes nares.

43 straipsnis

Savanoriškas referencinių tam tikrų gyventojų grupių vartojimo kiekių nurodymas

Kol nebus priimtos 36 straipsnio 3 dalies c punkte nurodytos Sąjungos nuostatos, valstybės narės gali priimti nacionalines priemones dėl savanoriško referencinių tam tikrų gyventojų grupių vartojimo kiekių nurodymo.

Valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai tų priemonių tekstus.

44 straipsnis

Nacionalinės priemonės dėl nefasuotų maisto produktų

1. Jeigu maisto produktai galutiniam vartotojui arba viešojo maitinimo įstaigoms yra pateikiami pardavimui nefasuoti, arba jeigu jie vartotojo prašymu pakuojami pardavimo vietoje, arba yra fasuoti tiesioginiam pardavimui:

a) 9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytus duomenis pateikti privaloma;

b) kitus 9 ir 10 straipsniuose nurodytus duomenis pateikti neprivaloma, nebent valstybės narės priimtų nacionalines priemones, pagal kurias būtų reikalaujama pateikti kai kuriuos arba visus tokius duomenis arba tokių duomenų elementus.

2. Valstybės narės gali priimti nacionalines priemones dėl 1 dalyje nurodytų duomenų arba tų duomenų elementų teikimo būdų ir, tam tikrais atvejais, jų išraiškos ir pateikimo formos.

3. Valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai 1 dalies b punkte ir 2 dalyje nurodytų priemonių tekstus.

45 straipsnis

Pranešimų teikimo tvarka

1. Jei daroma nuoroda į šį straipsnį, valstybė narė, jei ji mano, kad būtina priimti naujus informacija apie maistą reglamentuojančius teisės aktus, iš anksto praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie numatomas priemones ir jas pagrindžia.

2. Komisija konsultuojasi su Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniu komitetu, įsteigtu pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalį, jei tokios konsultacijos, jos nuomone, yra reikalingos arba jei to prašo valstybė narė. Tokiu atveju Komisija užtikrina, kad šis procesas būtų skaidrus visiems suinteresuotiesiems subjektams.

▼B

3. Valstybė narė, mananti, kad būtina priimti naujus informaciją apie maistą reglamentuojančius teisės aktus, gali imtis numatytų priemonių tik po 3 mėnesių po 1 dalyje nurodyto pranešimo gavimo, jei ji nėra gavusi neigiamos Komisijos nuomonės.

4. Jei Komisijos nuomonė yra neigiama, iki šio straipsnio 3 dalyje nurodyto laikotarpio pabaigos Komisija pradeda 48 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą, kad nustatytų, ar numatytos priemonės gali būti įgyvendintos, prireikus atlikus tam tikrus pakeitimus.

5. Priemonėms, kurioms taikoma šio straipsnio nurodyta pranešimų teikimo tvarka, netaikoma 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/34/EB, nustatanti informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką ([1]).

VII SKYRIUS

ĮGYVENDINIMO, IŠ DALIES KEIČIANČIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

46 straipsnis

Priedų pakeitimai

Kad būtų atsižvelgta į technikos pažangą, mokslo raidą, vartotojų sveikatą ar vartotojų poreikį gauti informaciją, taip pat atsižvelgdama 10 straipsnio 2 dalies ir 21 straipsnio 2 dalies nuostatas dėl II ir III priedų pakeitimų, Komisija gali, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 51 straipsnį, iš dalies keisti šio reglamento priedus.

47 straipsnis

Įgyvendinimo priemonių ar deleguotųjų aktų pereinamasis laikotarpis ir taikymo pradžios data

1. Nedarant poveikio šio straipsnio 2 daliai, naudodamasi šiuo reglamentu jai suteiktais įgaliojimais priimti įgyvendinimo aktus, laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, ar priimti deleguotuosius aktus laikantis 51 straipsnio, Komisija:

a) nustato atitinkamą pereinamąjį laikotarpį naujų priemonių taikymui, per kurį maisto produktai, kurių etiketės neatitinka naujų priemonių, gali būti pateikiami į rinką ir po kurio tokių maisto produktų, kurie į rinką buvo pateikti dar nepasibaigus pereinamajam laikotarpiui, atsargos gali būti toliau parduodamos, kol jos baigsis; ir

b) užtikrina, kad tos priemonės būtų taikomos nuo bet kurių kalendorinių metų balandžio 1 d.

([1]) OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

▼B

2. 1 dalis netaikoma skubos atvejais, kai toje dalyje nurodytų priemonių tikslas – žmonių sveikatos apsauga.

48 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalį. Tas komitetas – komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

49 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 pakeitimai

Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 7 straipsnio pirma ir antra pastraipos pakeičiamos taip:

„Produktų, apie kuriuos pateikiamas teiginys apie maistingumą ir (arba) sveikatingumą, maistingumą privaloma nurodyti ženklinant, išskyrus bendro pobūdžio reklamą. Pateiktiną informaciją sudaro 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams (*) 30 straipsnio 1 dalyje nurodyti duomenys. Jei pateikiamas teiginys apie Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 30 straipsnio 2 dalyje nurodytos maistinės medžiagos maistingumą ir (arba) sveikatingumą, tos maistinės medžiagos kiekis nurodomas pagal to reglamento 31–34 straipsnius.

Tame pačiame kaip ir maistingumo ženklinimas regėjimo lauke pateikiamas (-i) medžiagos (-ų) kiekis (-iai), su kuriuo (-iais) susijęs teiginys apie maistingumą arba sveikatingumą ir kuris (-ie) nepateikiamas (-i) nurodant maistingumą ženklinant bei išreiškiamas remiantis Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 31, 32 ir 33 straipsniais. Medžiagos kiekiui išreikšti turi būti naudojami tinkami atitinkamų atskirų medžiagų matavimo vienetai.

_____

(*) OL L 304, 2011 11 22, p. 18.“

50 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 pakeitimai

Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 7 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Vitaminais ir mineralinėmis medžiagomis papildytų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, maistingumą privaloma nurodyti ženklinant. Pateiktiną informaciją sudaro 2011 m. spalio 25 d. Europos

▼B

Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams (*) 30 straipsnio 1 dalyje nurodyti duomenys ir bendri vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekiai, esantys maisto produkto sudėtyje po papildymo.

(*) OL L 304, 2011 11 22, p. 18.“

51 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Įgaliojimai priimti 9 straipsnio 3 dalyje, 10 straipsnio 2 dalyje, 12 straipsnio 3 dalyje, 13 straipsnio 4 dalyje, 18 straipsnio 5 dalyje, 19 straipsnio 2 dalyje, 21 straipsnio 2 dalyje, 23 straipsnio 2 dalyje, 30 straipsnio 6 dalyje, 31 straipsnio 2 dalyje, 36 straipsnio 4 dalyje ir 46 straipsnyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami 5 metų laikotarpiu nuo 2011 m. gruodžio 12 d.. Komisija parengia ataskaitą dėl įgaliojimų suteikimo likus ne mažiau kaip 9 mėnesiams iki 5 metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų suteikimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip 3 mėnesiams iki kiekvieno tokio laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 9 straipsnio 3 dalyje, 10 straipsnio 2 dalyje, 12 straipsnio 3 dalyje, 13 straipsnio 4 dalyje, 18 straipsnio 5 dalyje, 19 straipsnio 2 dalyje, 21 straipsnio 2 dalyje, 23 straipsnio 2 dalyje, 30 straipsnio 6 dalyje, 31 straipsnio 2 dalyje, 36 straipsnio 4 dalyje ir 46 straipsnyje nurodytų įgaliojimų suteikimą. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų suteikimas. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.

4. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 9 straipsnio 3 dalį, 10 straipsnio 2 dalį, 12 straipsnio 3 dalį, 13 straipsnio 4 dalį, 18 straipsnio 5 dalį, 19 straipsnio 2 dalį, 21 straipsnio 2 dalį, 23 straipsnio 2 dalį, 30 straipsnio 6 dalį, 31 straipsnio 2 dalį, 36 straipsnio 4 dalį ir 46 straipsnį priimti deleguotieji aktai įsigalioja tik tuomet, jeigu per 2 mėnesius nuo pranešimo apie jį Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų, arba jeigu iki to laikotarpio pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba pranešė Komisijai, kad jie nepareikš prieštaravimų. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas 2 mėnesiams.

▼B

52 straipsnis

Skubos procedūra

1. Pagal šį straipsnį priimti deleguotieji aktai įsigalioja nedelsiant ir taikomi, kol pagal 2 dalį nepareiškiama prieštaravimų. Pranešime apie deleguotąjį aktą Europos Parlamentui ir Tarybai nurodomos skubos procedūros taikymo priežastys.

2. Europos Parlamentas arba Taryba gali pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto pagal 51 straipsnio 5 dalyje nurodytą procedūrą. Tokiu atveju Komisija nedelsdama panaikina aktą po pranešimo apie Europos Parlamento arba Tarybos sprendimą pareikšti prieštaravimą.

53 straipsnis

Panaikinimas

1. Direktyvos 87/250/EEB, 90/496/EEB, 1999/10/EB, 2000/13/EB, 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Reglamentas (EB) Nr. 608/2004 panaikinami nuo 2014 m. gruodžio 13 d.

2. Nuorodos į panaikintus teisės aktus laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

54 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Maisto produktai, pateikti į rinką arba paženklinti anksčiau nei 2014 m. gruodžio 13 d. ir neatitinkantys šio reglamento reikalavimų, gali būti parduodami, kol baigsis šių maisto produktų atsargos.

Maisto produktai, pateikti į rinką arba paženklinti anksčiau nei 2016 m. gruodžio 13 d. ir neatitinkantys 9 straipsnio 1 dalies l punkte nustatyto reikalavimo, gali būti parduodami, kol baigsis šių maisto produktų atsargos.

Maisto produktai, pateikti į rinką arba paženklinti anksčiau nei 2014 m. sausio 1 d. ir neatitinkantys VI priedo B dalyje nustatytų reikalavimų, gali būti parduodami, kol baigsis šių maisto produktų atsargos.

2. Nuo 2014 m. gruodžio 13 d. iki 2016 m. gruodžio 13 d., jei teikiama neprivaloma maistingumo deklaracija, ji turi atitikti 30–35 straipsnius.

3. Nepaisant Direktyvos 90/496/EEB, Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 7 straipsnio ir Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 7 straipsnio 3 dalies nuostatų, maisto produktai, paženklinti pagal šio reglamento 30–35 straipsnius, gali būti pateikiami į rinką anksčiau nei 2014 m. gruodžio 13 d.

▼B

Nepaisant 2009 m. lapkričio 30 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1162/2009, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamentų (EB) Nr. 853/2004, (EB) Nr. 854/2004 ir (EB) Nr. 882/2004 pereinamojo laikotarpio įgyvendinimo priemonės ([1]), maisto produktai, paženklinti pagal šio reglamento VI priedo B dalį, gali būti pateikiami į rinką anksčiau nei 2014 m. sausio 1 d.

55 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo pradžios data

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtąją dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2014 m. gruodžio 13 d. išskyrus 9 straipsnio 1 dalies l punktą, kuris taikomas nuo 2016 m. gruodžio 13 d., ir VI priedo B dalį, kuri taikoma nuo 2014 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

([1]) OL L 314, 2009 12 1, p. 10.

▼B

I PRIEDAS

SPECIALIOSIOS TERMINŲ APIBRĖŽTYS

2 straipsnio 4 dalyje nurodytos

1. „Mitybinis teiginys“ arba „maistingumo ženklinimas“ – informacija, kai nurodoma:

   a) energinė vertė; arba

   b) energinė vertė ir viena ar daugiau tik šių maistinių medžiagų:

   — riebalai (sočiosios riebalų rūgštys, mononesočiosios riebalų rūgštys, polinesočiosios riebalų rūgštys),

   — angliavandeniai (cukrūs, polioliai, krakmolas),

   — druska,

   — skaidulinės medžiagos,

   — baltymai,

   — bet kuris iš XIII priedo A dalies 1 punkte išvardytų vitaminų ar mineralinių medžiagų, kurių kiekiai yra dideli, kaip apibrėžta XIII priedo A dalies 2 punkte;

2. riebalai – visi lipidai, įskaitant fosfolipidus;

3. sočiosios riebalų rūgštys – riebalų rūgštys, neturinčios dvigubų jungčių;

4. riebalų rūgščių transizomerai – riebalų rūgštys su ne mažiau kaip viena nekonjuguota (t. y. ne mažiau kaip viena įterpta metileno grupe) dviguba anglies-anglies jungtimi trans konfigūracijoje;

5. mononesočiosios riebalų rūgštys – riebalų rūgštys su viena cis dviguba jungtimi;

6. polinesočiosios riebalų rūgštys – riebalų rūgštys su dviem ar daugiau cis-, cis-metileno pertrauktomis dvigubomis jungtimis;

7. angliavandeniai – visi angliavandeniai, įskaitant poliolius, metabolizuojami žmogaus organizme;

8. cukrūs – visi maisto produktuose esantys monosacharidai ir disacharidai, išskyrus poliolius;

9. polioliai – alkoholiai, kurių sudėtyje yra daugiau nei dvi hidroksilo grupės;

10. baltymai – baltymų kiekis, apskaičiuotas pagal šią formulę: baltymai = bendras azoto kiekis pagal Kjeldalį × 6,25;

11. druska – druskos kiekio ekvivalentas, apskaičiuotas pagal šią formulę: druska = natris × 2,5;

12. skaidulinė medžiaga – angliavandenių polimerai su trimis ar daugiau monomero grandžių, kurių žmogaus plonoji žarna nevirškina ir neįsisavina, ir kurie priskiriami šioms kategorijoms:

   — valgomiems angliavandenių polimerams, kurie vartojant natūraliai susidaro maiste,

   — valgomiems angliavandenių polimerams, gautiems iš maisto žaliavos fiziniu, fermentavimo ar cheminiu būdu ir turintiems naudingą fiziologinį poveikį, įrodytą visuotinai pripažintais moksliniais įrodymais,

   — valgomiems sintetiniams angliavandenių polimerams, turintiems naudingą fiziologinį poveikį, įrodytą visuotinai pripažintais moksliniais įrodymais;

13. vidutinė vertė – vertė, kuri geriausiai atspindi atitinkamame maisto produkte esantį maistinės medžiagos kiekį, atsižvelgiant į sezoninius svyravimus, vartojimo būdą ir kitus veiksnius, galinčius turėti įtakos realios vertės pokyčiams.

▼B

II PRIEDAS

ALERGIJAS ARBA NETOLERAVIMĄ SUKELIANČIOS MEDŽIAGOS ARBA PRODUKTAI

▼M2

1. Glitino turintys javai (t. y. kviečiai (tokie kaip spelta ir chorasano kviečiai), rugiai, miežiai, avižos arba jų sukryžmintos atmainos) ir jų produktai, išskyrus:

▼B

   a) kviečių pagrindu pagamintus gliukozės sirupus, turinčius dekstrozės ([1]);

   b) kviečių pagrindu pagamintus maltodekstrinus ([1]);

   c) miežių pagrindu pagamintus gliukozės sirupus;

   d) javus, naudojamus alkoholio distiliatų, įskaitant žemės ūkio kilmės etilo alkoholį, gamybai;

2. vėžiagyviai ir jų produktai;

3. kiaušiniai ir jų produktai;

4. žuvys ir jų produktai, išskyrus:

   a) žuvies želatiną, naudojamą kaip vitaminų ar karotinoidų pagalbinę medžiagą;

   b) žuvies želatiną ar žuvų klijus, naudojamus alaus ir vyno skaidrinimui;

5. žemės riešutai ir jų produktai;

6. sojų pupelės ir jų produktai, išskyrus:

   a) rafinuotą sojų pupelių aliejų ir riebalus ([1]);

   b) natūralių tokoferolių mišinius (E306), natūralų d-alfa tokoferolį, natūralų d-alfa tokoferolacetatą, natūralų sojų pupelių d-alfa tokoferolio sukcinatą;

   c) iš sojų pupelių aliejaus gautus fitosterolius ir fitosterolio esterius;

   d) augalinių stanolių esterius, pagamintus iš sojų pupelių aliejaus sterolių;

7. pienas ir jo produktai (įskaitant laktozę), išskyrus:

   a) išrūgas, naudojamas alkoholio distiliatų, įskaitant žemės ūkio kilmės etilo alkoholį, gamybai;

   b) laktitolį;

8. riešutai, t. y. migdolai (*Amygdalus communis* L.), lazdyno riešutai (*Corylus avellana*), graikiniai riešutai (*Juglans regia*), anakardžiai (*Anakardium occidentale*), pekaninės karijos (*Carya illinoinensis* (Wangenh.) K. Koch), brazilinės bertoletijos (*Bertholletia excelsa*), pistacijos (*Pistacia vera*), makadamijos ar Kvinslendo riešutai (*Macadamia ternifolia*) bei jų produktai, išskyrus riešutus, naudojamus alkoholio distiliatų, įskaitant žemės ūkio kilmės etilo alkoholį, gamybai;

9. salierai ir jų produktai;

([1]) Ir iš jų gauti produktai, jei dėl apdorojimo proceso nepadidėja tarnybos įvertintas atitinkamo produkto, iš kurio jie gauti, alergiškumo lygis.

▼B

10. garstyčios ir jų produktai;

11. sezamo sėklos ir jų produktai;

12. sieros dioksidas ir sulfitai, kurių koncentracija didesnė kaip 10 mg/kg arba 10 mg/l, visame SO_2 skaičiuojami paruoštiems vartoti produktams arba produktams, atgamintiems pagal gamintojų nurodymus;

13. lubinai ir jų produktai;

14. moliuskai ir jų produktai.

▼B

III PRIEDAS

MAISTO PRODUKTAI, KURIUOS ŽENKLINANT TURI BŪTI NURODYTAS VIENAS AR DAUGIAU PAPILDOMŲ DUOMENŲ

MAISTO PRODUKTO RŪŠIS ARBA KATEGORIJA	DUOMENYS
1. **Maisto produktai, kuriuos pakuojant naudojamos tam tikros dujos**	
1.1. Maisto produktai, kurių vartojimo trukmė pratęsta jiems pakuoti naudojant dujas, leistinas pagal Reglamentą (EB) Nr. 1333/2008.	„supakuotas naudojant apsaugines dujas“.
2. **Maisto produktai, kurių sudėtyje yra saldiklių**	
2.1. Maisto produktai, kurių sudėtyje yra saldiklio ar saldiklių, leistinų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1333/2008.	Teiginys „su saldikliu (-iais)“ turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo.
2.2. Maisto produktai, į kuriuos įdėta tiek cukraus arba cukrų, tiek saldiklio arba saldiklių, leistinų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1333/2008.	Teiginys „su cukrumi (-ais) ir saldikliu (-iais)“ turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo.
2.3. Maisto produktai, kurių sudėtyje yra aspartamo/aspartamo-acesulfamo druskos, leistinų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1333/2008.	„sudėtyje yra aspartamo (fenilalanino šaltinis)“ nurodoma etiketėje, kai aspartamas/aspartamo-acesulfamo druska nurodomi sudedamųjų dalių, kurios surašytos tik įvardijant jų E numerį, sąraše. „sudėtyje yra fenilalanino šaltinis“ nurodoma etiketėje, kai aspartamas/aspartamo-acesulfamo druska nurodomi sudedamųjų dalių, kurios surašytos nurodant jų konkretų pavadinimą, sąraše.
2.4. Maisto produktai, kurių sudėtyje yra daugiau nei 10 % poliolių priedų, leistinų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1333/2008.	„vartojant dideliais kiekiais gali sukelti viduriavimą“.
3. **Maisto produktai, kurių sudėtyje yra glicirhizininės rūgšties arba jos amonio druskos**	
3.1. Konditerijos gaminiai ar gėrimai, kurių sudėtyje yra glicirhizininės rūgšties ar jos amonio druskos dėl to, kad buvo įdėta tokios (-ų) medžiagos (-ų) arba paprastojo saldymedžio *Glycyrrhiza glabra* augalo, kurio koncentracija 100 mg/kg ar 10 mg/l arba didesnė.	Žodžiai „sudėtyje yra paprastojo saldymedžio“ turi būti įterpti iškart po sudedamųjų dalių sąrašo, nebent žodis „paprastasis saldymedis“ jau įtrauktas į sudedamųjų dalių sąrašą arba į maisto produkto pavadinimą. Kai sudedamųjų dalių sąrašo nėra, šis teiginys turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo.
3.2. Konditerijos gaminiai, kurių sudėtyje yra glicirhizininės rūgšties ar jos amonio druskos dėl to, kad buvo įdėta tokios (-ų) medžiagos (-ų) arba paprastojo saldymedžio *Glycyrrhiza glabra* augalo, kurio koncentracija 4 g/kg arba didesnė.	Iš karto po sudedamųjų dalių sąrašo įterpiamas teiginys „sudėtyje yra paprastojo saldymedžio – sergantieji hipertenzija turi vartoti saikingai“. Kai sudedamųjų dalių sąrašo nėra, šis teiginys turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo.

▼B

MAISTO PRODUKTO RŪŠIS ARBA KATEGORIJA	DUOMENYS
3.3. Gėrimai, kurių sudėtyje yra glicirhizininės rūgšties ar jos amonio druskos dėl to, kad buvo įdėta tokios (-ų) medžiagos (-ų) arba paprastojo saldymedžio *Glycyrrhiza glabra* augalo, kurio koncentracija 50 mg/l ar didesnė arba 300 mg/l ar didesnė tuo atveju, kai gėrimo alkoholio koncentracija didesnė nei 1,2 % tūrio ([1]).	Iš karto po sudedamųjų dalių sąrašo įterpiamas teiginys „sudėtyje yra paprastojo saldymedžio – sergantieji hipertenzija turi vartoti saikingai“. Kai sudedamųjų dalių sąrašo nėra, šis teiginys turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo.
4. **Gėrimai, kurių sudėtyje yra daug kofeino, arba maisto produktai, į kuriuos įdėta kofeino**	
4.1. Gėrimai, išskyrus pagamintus kavos, arbatos arba kavos ar arbatos ekstrakto pagrindu, kai produkto pavadinime yra žodis „kava“ arba „arbata“, kurie: — skirti vartoti be jokių pakeitimų ir kuriuose kofeino, nesvarbu iš kokio šaltinio, dalis yra didesnė kaip 150 mg/l, arba — pagaminti iš koncentruoto ar išdžiovinto produkto ir juose kofeino, nesvarbu iš kokio šaltinio, dalis yra didesnė kaip 150 mg/l.	Užrašas „Sudėtyje daug kofeino. Nerekomenduojama vaikams, nėščioms ar žindančioms moterims“ tame pačiame regėjimo lauke kaip ir gėrimo pavadinimas; po užrašo skliausteliuose ir pagal šio reglamento 13 straipsnio 1 dalį nurodomas kofeino kiekis mg/100 ml.
4.2. Maisto produktai (išskyrus gėrimus), į kuriuos kofeino įdėta fiziologiniu tikslu.	Užrašas „Sudėtyje yra kofeino. Nerekomenduojama vaikams ir nėščioms moterims“ tame pačiame regėjimo lauke kaip ir maisto produkto pavadinimas; po užrašo skliausteliuose ir pagal šio reglamento 13 straipsnio 1 dalį nurodomas kofeino kiekis mg/100 g/ml. Maisto papildų etiketėse kofeino kiekis nurodomas kiekiui, kurį rekomenduojama suvartoti per parą.
5. **Maisto produktai, į kuriuos įdėta fitosterolių, fitosterolio esterių, fitostanolių arba fitostanolio esterių**	
5.1. Maisto produktai ir sudedamosios dalys, į kuriuos įdėta fitosterolių, fitosterolio esterių, fitostanolių arba fitostanolio esterių.	1. Užrašas „įdėta augalų sterolių“ arba „įdėta augalų stanolių“ tame pačiame regėjimo lauke kaip ir maisto produkto pavadinimas; 2. įdėtų fitosterolių, fitosterolio esterių, fitostanolių arba fitostanolio esterių kiekis (išreikštas % arba g kaip laisvieji augalų steroliai ir (arba) augalų stanoliai 100 g arba 100 ml maisto produkto) nurodomas sudedamųjų dalių sąraše; ►**M2** 3. teiginys, kad produktas neskiriamas žmonėms, kuriems nereikia kontroliuoti cholesterolio kiekio kraujyje; ◄

▼B

MAISTO PRODUKTO RŪŠIS ARBA KATEGORIJA	DUOMENYS
	4. teiginys, kad pacientai, vartojantys cholesterolį mažinančius vaistus, produktą gali vartoti tik prižiūrimi gydytojo; 5. aiškiai matomas teiginys, kad maisto produktas gali netikti nėščių ir krūtimi maitinančių moterų ir mažesnių kaip 5 metų vaikų mitybai; 6. patarimas, kad maisto produktas turi būti subalansuotos ir įvairios mitybos dalis, o siekiant palaikyti karotinoidų kiekį reikia dažnai valgyti vaisius ir daržoves; 7. tame pačiame regėjimo lauke kaip ir teiginys, kurį reikia pateikti pagal 3 punktą, teiginys, kad negalima vartoti daugiau kaip 3 g įdėtų augalų sterolių ir (arba) augalų stanolių per parą; 8. atitinkamo maisto produkto arba maisto sudedamosios dalies porcijos apibrėžtis (pageidautina g arba ml), nurodant kiekvienoje esančio augalų sterolio ir (arba) augalų stanolio kiekį.
6. **Šaldyta mėsa, šaldyti mėsos pusgaminiai ir šaldyti neperdirbti žuvininkystės produktai**	
6.1. Šaldyta mėsa, šaldyti mėsos pusgaminiai ir šaldyti neperdirbti žuvininkystės produktai.	Užšaldymo data arba pirmojo užšaldymo data, jei produktas buvo užšaldytas daugiau nei vieną kartą, kaip reikalaujama pagal X priedo 3 punktą.

([1]) Šis dydis taikomas paruoštiems vartoti produktams arba produktams, atgamintiems pagal gamintojų nurodymus.

▼B

IV PRIEDAS

x AUKŠČIO APIBRĖŽTIS

x AUKŠTIS

Paaiškinimai

1	Iškeltinių linija
2	Didžiųjų raidžių linija
3	Vidurinioji linija
4	Pagrindinė linija
5	Nuleistinių linija
6	x aukštis
7	Šrifto dydis

▼B

V PRIEDAS

MAISTO PRODUKTAI, KURIEMS NETAIKOMAS REIKALAVIMAS PATEIKTI PRIVALOMĄ MAISTINGUMO DEKLARACIJĄ

1. Neperdirbti produktai, sudaryti iš vienintelės sudedamosios dalies arba vienintelės kategorijos sudedamųjų dalių;

2. produktai, perdirbti atliekant tik vieną perdirbimo operaciją – brandinant, sudaryti iš vienintelės sudedamosios dalies arba vienintelės kategorijos sudedamųjų dalių;

3. žmonėms vartoti skirtas vanduo, įskaitant vandenį, į kurį įdėta tik anglies dioksido ir (arba) kvapiųjų medžiagų;

4. prieskoninis augalas, prieskonis arba jų mišiniai;

5. druska ir druskos pakaitalai;

6. saldikliai, skirti maistui pasaldinti valgant;

7. produktai, kuriems taikoma 1999 m. vasario 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/4/EB dėl kavos ir cikorijos ekstraktų ([1]), nemaltos arba maltos kavos pupelės ir nemaltos arba maltos kavos pupelės be kofeino;

8. žolelių ir vaisių užpilas, arbata, arbata be kofeino, greitai paruošiama arba tirpi arbata, arbatos ekstraktas, greitai paruošiama arba tirpi arbata ar arbatos ekstraktas be kofeino, kurių sudėtyje nėra kitų įdėtų sudedamųjų dalių, išskyrus kvapiąsias medžiagas, kurios nekeičia arbatos maistinės vertės;

9. fermentuotas actas ir acto pakaitalai, įskaitant tuos, į kuriuos įdėta tik kvapiųjų medžiagų;

10. kvapiosios medžiagos;

11. maisto priedai;

12. pagalbinės perdirbimo medžiagos;

13. maisto fermentai;

14. želatina;

15. uogienės tirštinimo mišiniai;

16. mielės;

17. kramtomosios gumos;

18. maisto produktai pakuotėse arba taroje, kurių didžiausias paviršiaus plotas yra mažesnis nei 25 cm^2;

19. maisto produktai, įskaitant rankų darbo maisto produktus, kuriuos gamintojas nedideliais kiekiais tiesiogiai tiekia galutiniam vartotojui arba vietos mažmeninėms įmonėms, kurios juos tiesiogiai tiekia galutiniam vartotojui.

([1]) OL L 66, 1999 3 13, p. 26.

▼B

VI PRIEDAS

MAISTO PRODUKTO PAVADINIMAS IR KONKRETŪS PAPILDOMI DUOMENYS

A DALIS. SU MAISTO PRODUKTO PAVADINIMU TEIKIAMI PRIVALOMI DUOMENYS

1. Maisto produkto pavadinimą sudaro arba kartu su juo pateikiami duomenys apie fizinį maisto produkto pavidalą arba ypatingą jo apdorojimo būdą (pvz., susmulkintas į miltelius, pakartotinai užšaldytas, išdžiovintas šaldant, greitai užšaldytas, koncentruotas, rūkytas) visais atvejais, kai, nepateikus šios informacijos, pirkėjas galėtų būti suklaidintas.

2. Maisto produktų, kurie prieš parduodant buvo užšaldyti ir kurie parduodami atitirpinti, atveju, prie maisto produkto pavadinimo pateikiama nuoroda „atitirpintas“.

   Šis reikalavimas netaikomas:

   a) galutiniame produkte esančioms sudedamosioms dalims;

   b) maisto produktams, kuriems užšaldymas yra technologiškai būtinas gamybos proceso etapas;

   c) maisto produktams, kurių saugai ar kokybei atitirpinimas nedaro neigiamo poveikio.

   Šis punktas taikomas nedarant poveikio 1 punktui.

3. Ant visų jonizuojančiąja spinduliuote apdorotų maisto produktų turi būti šios nuorodos:

   „švitinta“ arba „apdorota jonizuojančiąja spinduliuote“ ir kitos 1999 m. vasario 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 1999/2/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su jonizuojančiąja spinduliuote apdorotais maisto produktais ir jų ingredientais, suderinimo ([1]) nustatytos nuorodos.

4. Maisto produktų, kurių vienas iš komponentų arba viena iš sudedamųjų dalių, kuri yra paprastai naudojama arba natūraliai esanti, kaip tikisi vartotojai, yra pakeista kitokiu komponentu ar kitokia sudedamąja dalimi, etiketėje, be sudedamųjų dalių sąrašo, aiškiai nurodomas komponentas arba sudedamoji dalis, kuri naudota iš dalies ar visiškai pakeisti paprastai naudojamą arba natūraliai esantį komponentą ar sudedamąją dalį:

   a) šalia produkto pavadinimo; ir

   b) naudojamų rašmenų x aukštis turi siekti bent 75 % produkto pavadinimo rašmenų x aukščio, tačiau naudojamų rašmenų aukštis negali būti mažesnis nei minimalus šrifto dydis, kurio reikalaujama pagal šio reglamento 13 straipsnio 2 dalį.

5. Mėsos gaminių, mėsos pusgaminių ir žuvininkystės produktų, kurių sudėtyje yra priedas – baltymai, įskaitant hidrolizuotus baltymus, kurių gyvulinė kilmė skirtinga, atveju maisto produkto pavadinime nurodoma, kad yra tų baltymų ir tų baltymų kilmė.

6. Bet kokio mėsos gaminio ir mėsos pusgaminio, kuris atrodo kaip mėsos atpjova, sukapotos skerdienos dalis, mėsos griežinys, mėsos gabalas arba skerdena, atveju į maisto produkto pavadinimą turi įeiti informacija, kurioje nurodoma, jog yra pridėta vandens, jei jis sudaro daugiau nei 5 %. viso galutinio produkto svorio. Ta pati taisyklė taikoma ir žuvininkystės produktams bei išdarinėtiems žuvininkystės produktams, kurie atrodo kaip žuvies atpjova, sukapotos žuvies dalis, griežinėlis, gabalas, filė arba vientisas produkto gabalas.

([1]) OL L 66, 1999 3 13, p. 16.

▼B

7. Ant mėsos gaminių, mėsos pusgaminių ir žuvininkystės produktų, galinčių sudaryti įspūdį, kad gaminys pagamintas iš vieno mėsos ar žuvies gabalo, bet iš tiesų sudarytų iš skirtingų gabalų, sulipdytų kitomis sudėtinėmis medžiagomis, įskaitant maisto priedus ir maisto fermentus, arba kitomis priemonėmis, turi būti šios nuorodos:

bulgarų kalba: „*формовано месо*“ ir „*формована риба*“;

▼C1

ispanų kalba: „*elaborado a partir de piezas de carne*“ ir „*elaborado a partir de piezas de pescado*“;

▼B

čekų kalba: „*ze spojovaných kousků masa*“ ir „*ze spojovaných kousků rybího masa*“;

danų kalba: „*Sammensat af stykker af kød*“ ir „*Sammensat af stykker af fisk*“;

vokiečių kalba: „*aus Fleischstücken zusammengefügt*“ ir „*aus Fischstücken zusammengefügt*“;

estų kalba: „*liidetud liha*“ ir „*liidetud kala*“;

graikų kalba: „*μορφοποιημένο κρέας*“ ir „*μορφοποιημένο ψάρι*“;

anglų kalba: „*formed meat*“ ir „*formed fish*“;

prancūzų kalba: „*viande reconstituée*“ ir „*poisson reconstitué*“;

airių kalba: „*píosaí feola ceangailte*“ ir „*píosaí éisc ceangailte*“;

▼C2

italų kalba: „*costituito da parti di carne*“ ir „*costituito da parti di pesce*“;

▼B

latvių kalba: „*formēta gaļa*“ ir „*formēta zivs*“;

lietuvių kalba: „sudarytas (-a) iš mėsos gabalų“ ir „sudarytas (-a) iš žuvies gabalų“;

vengrų kalba: „*darabokból újraformázott hús*“ ir „*darabokból újraformázott hal*“;

maltiečių kalba: „*laħam rikostitwit*“ ir „*ħut rikostitwit*“;

olandų kalba: „*samengesteld uit stukjes vlees*“ ir „*samengesteld uit stukjes vis*“;

lenkų kalba: „*z połączonych kawałków mięsa*“ ir „*z połączonych kawałków ryby*“;

portugalų kalba: „*carne reconstituída*“ ir „*peixe reconstituído*“;

rumunų kalba: „*carne formată*“ ir „*carne de pește formată*“;

▼C1

slovakų kalba: „*zo spájaných kúskov mäsa*“ ir „*zo spájaných kúskov ryby*“;

▼B

slovėnų kalba: „*sestavljeno, iz koščkov oblikovano meso*“ ir „*sestavljene, iz koščkov oblikovane ribe*“;

suomių kalba: „*paloista yhdistetty liha*“ ir „*paloista yhdistetty kala*“;

švedų kalba: „*sammanfogade bitar av kött*“ ir „*sammanfogade bitar av fisk*“.

▼B

B DALIS. SU „SMULKINTOS MĖSOS“ PAVADINIMU SUSIJĘ KONKRETŪS REIKALAVIMAI

1. Sudėties kriterijai, tikrinami pagal dienos vidurkį:

	Riebumas	Kolageno/mėsos baltymų santykis ([1])
— liesa smulkinta mėsa	≤ 7 %	≤ 12 %
— smulkinta gryna jautiena	≤ 20 %	≤ 15 %
— smulkinta mėsa, kurioje yra kiaulienos	≤ 30 %	≤ 18 %
— smulkinta kitų rūšių gyvūnų mėsa	≤ 25 %	≤ 15 %

([1]) Kolageno/mėsos baltymų santykis išreiškiamas kaip kolageno procentas mėsos baltymuose. Kolageno kiekis – tai hidroksiprolino kiekis, padaugintas iš koeficiento 8.

2. Be to, kas numatyta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 III priedo V skirsnio IV skyriaus reikalavimuose, etiketėse nurodoma:

   — „riebumo procentas mažesnis negu …“,

   — „kolageno/mėsos baltymų santykis mažesnis negu …“.

3. Valstybės narės gali leisti pateikti į nacionalinę rinką šios dalies 1 punkte nustatytų kriterijų neatitinkančią smulkintą mėsą, pažymėtą nacionaliniu ženklu, kurio neįmanoma supainioti su Reglamento (EB) Nr. 853/2004 5 straipsnio 1 dalyje nurodytais ženklais.

C DALIS. SPECIALIEJI REIKALAVIMAI DĖL DEŠRELIŲ APVALKALŲ NUORODOS

Jei dešrelės apvalkalas nevalgomas, tai turi būti nurodyta.

▼B

VII PRIEDAS

SUDEDAMŲJŲ DALIŲ NURODYMAS IR PAVADINIMAS

A DALIS. KONKREČIOS NUOSTATOS DĖL SUDEDAMŲJŲ DALIŲ NURODYMO MAŽĖJANČIA TVARKA PAGAL SVORĮ

Sudedamosios dalies kategorija	Nuostata dėl nurodymo pagal svorį
1. Įdėtas vanduo ir lakieji produktai	Nurodomi pagal jų svorį galutiniame produkte. Įdėto vandens, kaip maisto produkto sudedamosios dalies, kiekis skaičiuojamas iš viso galutinio produkto kiekio atimant visą kitų panaudotų sudedamųjų dalių kiekį. Į šį kiekį atsižvelgti nebūtina, jei jis nesudaro daugiau kaip 5 % bendro galutinio produkto svorio. Ši nukrypti leidžianti nuostata netaikoma mėsai, mėsos pusgaminiams, neperdirbtiems žuvininkystės produktams ir neperdirbtiems dvigeldžiams moliuskams.
2. Koncentruotos ar dehidratuotos sudedamosios dalys, atgamintos gamybos proceso metu	Gali būti išvardytos pagal kiekį, buvusį prieš jas koncentruojant bei dehidratuojant.
3. Koncentruotų arba dehidratuotų maisto produktų, kuriuos ketinama atgaminti pridedant vandens, sudedamosios dalys	Gali būti išvardytos pagal jų dalį atgamintame produkte, tačiau sudedamųjų dalių sąraše turi būti įrašyti žodžiai „atgaminto produkto sudedamosios dalys“ arba „paruošto vartoti produkto sudedamosios dalys“.
4. Vaisiai, daržovės ar grybai, iš kurių nė vienas nėra vyraujantis pagal svorį ir kurie naudojami kintančiomis dalimis mišinyje, kuris yra maisto produkto sudedamoji dalis	Sudedamųjų dalių sąraše gali būti skirstomi į grupes „vaisiai“, „daržovės“ ar „grybai“, pridedant žodžius „įvairiomis dalimis“, po kurių iš karto pateikiamas esančių vaisių, daržovių ar grybų sąrašas. Tokiais atvejais mišinys į sudedamųjų dalių sąrašą įtraukiamas pagal 18 straipsnio 1 dalį, remiantis visa esančių vaisių, daržovių ar grybų mase.
5. Prieskonių ir prieskoninių augalų mišiniai, kuriuose pagal svorį neišsiskiria nė vienas prieskonis ar prieskoninis augalas	Gali būti išvardyti kitokia tvarka; tokiu atveju sudedamųjų dalių sąraše įrašomi žodžiai „įvairiomis dalimis“.
6. Mažiau kaip 2 % galutinio produkto sudarančios sudedamosios dalys	Gali būti išvardytos kitokia tvarka po kitų sudedamųjų dalių.

▼B

Sudedamosios dalies kategorija	Nuostata dėl nurodymo pagal svorį
7. Panašios arba galinčios pakeisti viena kitą sudedamosios dalys, kurios gali būti naudojamos maisto produktams gaminti ar ruošti, nekeičiančios tų maisto produktų sudėties, pobūdžio ar numanomos vertės ir sudarančios mažiau kaip 2 % galutinio produkto	Sudedamųjų dalių sąraše gali būti nurodytos teiginiu „sudėtyje yra … ir (arba) …“, jei bent vienos iš ne daugiau kaip dviejų sudedamųjų dalių yra galutiniame produkte. Ši nuostata netaikoma maisto priedams arba sudedamosioms dalims, išvardytoms šio priedo C dalyje, ir alergijas ar netoleravimą sukeliančioms medžiagoms ar produktams, išvardytiems II priede.
8. Rafinuoti augalinės kilmės aliejai	Sudedamųjų dalių sąraše gali būti įvardyti kaip grupė „augaliniai aliejai“, po šio užrašo iš karto pateikiamas sąrašas, nurodant konkrečią jų augalinę kilmę, taip pat galima pridėti žodžius „įvairiomis dalimis“. Jei augaliniai aliejai įvardyti kaip grupė, jie į sudedamųjų dalių sąrašą įtraukiami pagal 18 straipsnio 1 dalį, remiantis visu esančių augalinių aliejų svoriu. Hidrinto aliejaus nuorodoje atitinkamai turi būti įrašomi žodžiai „visiškai hidrintas“ arba „iš dalies hidrintas“.
9. Rafinuoti augalinės kilmės riebalai	Sudedamųjų dalių sąraše gali būti įvardyti kaip grupė „augaliniai riebalai“, po šio užrašo iš karto pateikiamas sąrašas, nurodant konkrečią jų augalinę kilmę, taip pat galima pridėti žodžius „įvairiomis dalimis“. Jei augaliniai riebalai įvardyti kaip grupė, jie į sudedamųjų dalių sąrašą įtraukiami pagal 18 straipsnio 1 dalį, remiantis visu esančių augalinių riebalų svoriu. Hidrintų riebalų nuorodoje atitinkamai turi būti įrašomi žodžiai „visiškai hidrinti“ arba „iš dalies hidrinti“.

B DALIS. TAM TIKRŲ SUDEDAMŲJŲ DALIŲ PAVADINIMAS PAGAL KATEGORIJOS (NE PAGAL SPECIFINĮ) PAVADINIMĄ

Nedarant poveikio 21 straipsniui, sudedamosios dalys, kurios priskiriamos vienai iš toliau išvardytų maisto produktų kategorijų ir kurios yra kito maisto produkto sudedamoji dalis, gali būti nurodomos pagal tos kategorijos pavadinimą, o ne pagal specifinį pavadinimą.

Maisto produkto kategorijos pavadinimas	Pavadinimas
1. Rafinuoti gyvūninės kilmės aliejai	„Aliejus“ su būdvardžiu „gyvūninis“ arba nuoroda į konkrečią gyvūninę kilmę. Hidrinto aliejaus nuorodoje atitinkamai turi būti įrašomi žodžiai „visiškai hidrintas“ arba „iš dalies hidrintas“.

▼B

Maisto produkto kategorijos pavadinimas	Pavadinimas
2. Rafinuoti gyvūninės kilmės riebalai	„Riebalai“ su būdvardžiu „gyvūniniai“ arba nuoroda į konkrečią gyvūninę kilmę. Hidrintų riebalų nuorodoje atitinkamai turi būti įrašomi žodžiai „visiškai hidrinti“ arba „iš dalies hidrinti“.
3. Dviejų arba daugiau rūšių javų miltų mišiniai	„Miltai“ ir grūdų, iš kurių jie sumalti, sąrašas pagal svorį mažėjančia tvarka
4. Krakmolas ir fizikiniais būdais arba fermentais modifikuotas krakmolas	„Krakmolas“
5. Visų rūšių žuvys, jei žuvis yra kito maisto produkto sudedamoji dalis ir jei tokio maisto produkto pavadinimas bei pateikimo forma nėra susiję su konkrečios rūšies žuvimi	„Žuvis“
6. Visų rūšių sūriai, jei sūris arba sūrių mišinys yra kito maisto produkto sudedamoji dalis ir jei tokio maisto produkto pavadinimas bei pateikimo forma nėra susiję su konkrečios rūšies sūriu	„Sūris“
7. Visi prieskoniai, kurie sudaro ne daugiau kaip 2 % maisto produkto svorio	„Prieskonis (prieskoniai)“ arba „prieskonių mišiniai“
8. Visi prieskoniniai augalai arba jų dalys, kurie sudaro ne daugiau kaip 2 % maisto produkto svorio	„Prieskoninis augalas (prieskoniniai augalai)“ arba „prieskoninių augalų mišinys“
9. Visų rūšių gumos preparatai, vartojami gaminti kramtomosios gumos pagrindą	„Kramtomosios gumos pagrindas“
10. Visų rūšių trapūs kepinti grūdų produktai	Atitinkamai „traškučiai“ arba „džiūvėsiai“
11. Visų rūšių sacharozė	„Cukrus“
12. Bevandenė dekstrozė arba dekstrozės monohidratas	>„Dekstrozė“
13. Gliukozės sirupas ir bevandenės gliukozės sirupas	>„Gliukozės sirupas“
14. Visų rūšių pieno baltymai (kazeinai, kazeinatai ir išrūgų baltymai) ir jų mišiniai	>„Pieno baltymai“
15. Presuotas, ekstrahuotas arba rafinuotas kakavos sviestas	>„Kakavos sviestas“
16. Visų rūšių vynai, kuriems taikomas Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 ([1]) XIb priedas	>„Vynas“

▼B

<table>
<tr><th>Maisto produkto kategorijos pavadinimas</th><th>Pavadinimas</th></tr>
<tr><td>17. Žinduolių ir paukščių, pripažintų tinkamais žmonių maistui, skeleto raumenys (2), su jiems priklausančiais ar greta esančiais audiniais, jei bendras jų sudėtyje esančių riebalų ir jungiamojo audinio kiekis neviršija toliau nurodytų dydžių ir kai mėsa yra kito maisto produkto sudedamoji dalis.Didžiausias riebalų ir jungiamojo audinio kiekis sudedamosiose dalyse, vadinamose terminu „… mėsa“
<table>
<tr><th>Rūšis</th><th>Riebumas</th><th>Kolageno/mėsos baltymų santykis (1)</th></tr>
<tr><td>— Žinduoliai (išskyrus triušius ir kiaules) ir rūšių mišinys, kuriame vyrauja žinduoliai</td><td>25 %</td><td>25 %</td></tr>
<tr><td>— Kiaulės</td><td>30 %</td><td>25 %</td></tr>
<tr><td>— Paukščiai ir triušiai</td><td>15 %</td><td>10 %</td></tr>
</table>
(1) Kolageno/mėsos baltymų santykis išreiškiamas kaip kolageno procentas mėsos baltymuose. Kolageno kiekis – tai hidroksiprolino kiekis, padaugintas iš koeficiento 8.

Jei šie didžiausi leidžiami kiekiai viršijami, bet tenkinami visi kiti „mėsos“ apibrėžimo kriterijai, „… mėsos“ kiekis turi būti atitinkamai sumažintas, o sudedamųjų dalių sąraše turi būti nurodytas ne tik žodis „… mėsa“, bet ir riebalai ir (arba) jungiamasis audinys, kurių yra produkte.

Produktams, kuriems taikoma „mechaniškai atskirtos mėsos“ apibrėžtis, šis apibūdinimas netaikomas.</td><td>„… mėsa“ ir gyvūno, iš kurio ji gauta, rūšies (-ių) pavadinimas (-ai) (3)</td></tr>
<tr><td>18. Visų rūšių produktai, kuriems taikoma „mechaniškai atskirtos mėsos“ sąvokos apibrėžtis.</td><td>„mechaniškai atskirta mėsa“ ir gyvūno, iš kurio ji gauta, rūšies (-ių) pavadinimas (-ai) (3)</td></tr>
</table>

(1) 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) (OL L 299, 2007 11 16, p. 1).

(2) Diafragma ir kramtomieji raumenys priskiriami skeleto raumenims, o širdis, liežuvis, galvos raumenys (išskyrus kramtomuosius), riešo, čiurnos ir uodegos raumenys jiems nepriskiriami.

(3) Ženklinant anglų kalba, šį pavadinimą galima pakeisti bendriniu tam tikros gyvūno rūšies sudedamosios dalies pavadinimu.

▼B

C DALIS. TAM TIKRŲ SUDEDAMŲJŲ DALIŲ PAVADINIMAS JŲ KATEGORIJOS PAVADINIMU, PO JO NURODANT JŲ SPECIFINĮ PAVADINIMĄ ARBA E NUMERĮ

Nedarant poveikio 21 straipsniui, maisto priedai ir maisto fermentai, išskyrus išvardytuosius 20 straipsnio b punkte, priskiriami vienai iš šioje dalyje išvardytų kategorijų, turi būti nurodomos pagal tos kategorijos pavadinimą, o po jo turi būti nurodytas specifinis pavadinimas arba, jei tinkama, E numeris. Jei sudedamoji dalis priskiriama daugiau kaip vienai kategorijai, nurodoma kategorija pagal šiame maisto produkte atliekamą pagrindinę funkciją.

Rūgštis	Putojimą sukelianti medžiaga
Rūgštingumą reguliuojanti medžiaga	Stingdiklis
Lipnumą reguliuojanti medžiaga	Glajinė medžiaga
Medžiaga nuo putojimo	Drėgmę išlaikanti medžiaga
Antioksidantas	Modifikuotas krakmolas ([2])
Užpildas	Konservantas
Dažiklis	Suslėgtosios dujos
Emulsiklis	Tešlos kildymo medžiaga
Emulsinimo druskos ([1])	Atskyriklis
Kietiklis	Stabilizatorius
Aromato ir skonio stipriklis	Saldiklis
Miltų apdorojimo medžiaga	Tirštiklis

([1]) Tik lydytam sūriui ir produktams, kurių pagrindinė sudedamoji dalis yra lydyti sūriai.
([2]) Specifinį pavadinimą arba E numerį nurodyti nebūtina.

D DALIS. KVAPIŲJŲ MEDŽIAGŲ PAVADINIMAI SUDEDAMŲJŲ DALIŲ SĄRAŠE

1. Kvapiosios medžiagos vadinamos vienu iš šių terminų:

   — „kvapioji medžiaga“ („kvapiosios medžiagos“) arba konkretesniu kvapiosios medžiagos pavadinimu, arba jos aprašymu, jei kvapiojoje sudedamojoje dalyje yra Reglamento (EB) Nr. 1334/2008 3 straipsnio 2 dalies b, c, d, e, f, g ir h punktuose apibrėžtų kvapiųjų medžiagų,

   — „kvapioji (-ios) rūkymo medžiaga (-os)“ arba „kvapioji (-ios) rūkymo medžiaga (-os), pagaminta (-os) iš maisto produkto (-ų) arba maisto kategorijos, arba žaliavos (-ų)“ (pvz., „kvapioji rūkymo medžiaga, pagaminta iš bukmedžio“), jei kvapiojoje sudedamojoje dalyje yra Reglamento (EB) Nr. 1334/2008 3 straipsnio 2 dalies f punkte apibrėžtų kvapiųjų medžiagų ir jos suteikia maistui rūkymo skonį.

2. Terminas „natūralus“ kvapiosioms medžiagoms apibūdinti vartojamas pagal Reglamento (EB) Nr. 1334/2008 16 straipsnį.

3. Chinino ir (arba) kofeino, naudojamų kaip kvapioji medžiaga gaminant ar ruošiant maisto produktą, pavadinimas nurodomas sudedamųjų dalių sąraše iškart po žodžių „kvapioji medžiaga“ („kvapiosios medžiagos“).

E DALIS. SUDĖTINIŲ SUDEDAMŲJŲ DALIŲ PAVADINIMAI

1. Sudėtinė sudedamoji dalis, atsižvelgiant į jos bendrą svorį, gali būti įtraukta į sudedamųjų dalių sąrašą jos pačios pavadinimu, jei tai leidžia teisės aktas arba nusistovėjusi tvarka, o po šio pavadinimo turi būti nurodytas jos sudedamųjų dalių sąrašas.

2. Nedarant poveikio 21 straipsniui, tokių sudėtinių sudedamųjų dalių sąrašas neprivalomas, kai:

▼B

a) sudėtinės sudedamosios dalies sudėtis apibrėžta galiojančiose Sąjungos nuostatose ir sudėtinė sudedamoji dalis sudaro mažiau kaip 2 % galutinio produkto; tačiau ši nuostata netaikoma maisto priedams, kuriems taikomi 20 straipsnio a–d punktai;

b) sudėtinės sudedamosios dalys, kurios yra prieskonių ir (arba) prieskoninių augalų mišiniai ir sudaro mažiau kaip 2 % galutinio produkto, išskyrus maisto priedus, kuriems taikomos 20 straipsnio a–d punktų nuostatos; arba

c) sudėtinė sudedamoji dalis yra maisto produktas, kurio sudedamųjų dalių sąrašas nebūtinas pagal Sąjungos nuostatas.

▼B

VIII PRIEDAS

SUDEDAMŲJŲ DALIŲ KIEKIO NURODYMAS

1. Kiekio nurodyti nereikia:

   a) kai sudedamosios dalies arba sudedamųjų dalių kategorijos:

      i) grynasis svoris be skystos terpės nurodomas remiantis IX priedo 5 dalimi; arba

      ii) kiekius ženklinant pagal Sąjungos nuostatas jau privaloma nurodyti; arba

      iii) mažais kiekiais naudojamos kaip kvapiosios medžiagos; arba

      iv) nors ir nurodytos maisto produkto pavadinime, tačiau negali nulemti šalies, kurioje produktas parduodamas, vartotojo pasirinkimo, nes kiekio skirtumai nėra esminis kriterijus, pagal kurį būtų galima spręsti apie maisto produkto savybes arba atskirti jį nuo kitų panašių maisto produktų;

   b) kai pagal konkrečias Sąjungos nuostatas sudedamosios dalies arba sudedamosios dalies kategorijos kiekis tiksliai nustatytas, bet nenumatyta jo nurodyti ženklinant; arba

   c) VII priedo A dalies 4 ir 5 punktuose nurodytais atvejais.

2. 22 straipsnio 1 dalies a ir b punktai netaikomi, kai:

   a) sudedamajai daliai ar sudedamųjų dalių kategorijai taikoma nuoroda „su saldikliu (saldikliais)“ arba „su cukrumi (cukrais) ir saldikliu (saldikliais)“, jei pagal III priedą ši nuoroda pateikiama su maisto produkto pavadinimu; arba

   b) įdėta vitaminų ir mineralinių medžiagų, jei tas medžiagas reikia nurodyti maistingumo deklaracijoje.

3. Sudedamosios dalies arba sudedamųjų dalių kategorijos kiekis nurodomas:

   a) išreiškiant procentiniu dydžiu, atitinkančiu sudedamosios dalies arba sudedamųjų dalių kiekį jos (jų) naudojimo metu; ir

   b) maisto produkto pavadinime arba iš karto po jo arba sudedamųjų dalių sąraše, susijusiame su atitinkama sudedamąja dalimi arba sudedamųjų dalių kategorija.

4. Nukrypstant nuo 3 punkto,

   a) jei maisto produktai prarado drėgmę juos termiškai ar kitaip apdorojus, kiekis išreiškiamas procentiniu dydžiu, kuris atitinka įdėtą sudedamosios dalies (sudedamųjų dalių) kiekį, susijusį su galutiniu produktu, išskyrus jei visų ženklinant nurodytų sudedamųjų dalių kiekis arba jų visas kiekis viršija 100 %, nes tokiu atveju kiekis nurodomas remiantis sudedamosios dalies (sudedamųjų dalių), įdėtų paruošti 100 g galutinio produkto, kiekiu;

   b) lakiųjų sudedamųjų dalių kiekis nurodomas pagal jų svorio galutiniame produkte santykį;

   c) sudedamųjų dalių, įdėtų koncentruota ar dehidratuota forma ir atgamintų gamybos metu, kiekis gali būti nurodomas pagal svorį, buvusį prieš jas koncentruojant bei dehidratuojant;

   d) koncentruotų ar dehidratuotų maisto produktų, kuriuos ketinama atgaminti pridedant vandens, sudedamųjų dalių kiekis gali būti nurodytas pagal jų svorio atgamintame produkte santykį.

▼B

IX PRIEDAS

GRYNOJO KIEKIO NURODYMAS

1. Grynojo kiekio neprivaloma nurodyti maisto produktams:

   a) kurie praranda daug savo tūrio arba svorio ir kurie yra parduodami vienetais arba sveriami pirkėjo akivaizdoje;

   b) kurių grynasis kiekis mažesnis nei 5 g arba 5 ml; tačiau ši nuostata netaikoma prieskoniams ir prieskoniniams augalams; arba

   c) kurie paprastai parduodami vienetais, jei vienetų skaičius gali būti aiškiai matomas ir jie gali būti suskaičiuojami iš išorės arba, jei taip nėra, nurodytas ženklinant.

2. Kai pagal Sąjungos nuostatas, o jei tokių nėra – nacionalines nuostatas, reikalaujama nurodyti tam tikrą kiekio rūšį (pvz., nominalus, mažiausias, vidutinis kiekis), šiame reglamente toks kiekis laikomas grynuoju kiekiu.

3. Kai fasuotą vienetą sudaro du arba daugiau atskirų fasuotų vienetų, kurių kiekviename yra toks pat to paties produkto kiekis, grynasis kiekis nurodomas pažymint kiekvienoje atskiroje pakuotėje esantį grynąjį kiekį ir bendrą pakuočių skaičių. Tačiau kai bendras atskirų pakuočių skaičius aiškiai matomas ir lengvai iš išorės suskaičiuojamas ir kai iš išorės aiškiai matoma bent viena kiekvienoje atskiroje pakuotėje esančio grynojo kiekio nuoroda, tų duomenų nurodyti neprivaloma.

4. Kai fasuotas vienetas susideda iš dviejų arba daugiau atskirų pakuočių, kurios nėra laikomos parduoti skirtais vienetais, grynasis kiekis nurodomas pateikiant bendrą grynąjį kiekį ir bendrą atskirų pakuočių skaičių.

5. Kai kietas maisto produktas pateikiamas skystoje terpėje, ženklinant nurodomas ir grynasis maisto produkto svoris be skystos terpės. Jei maisto produktas yra glazūruotas, grynasis maisto produkto svoris nurodomas be glazūros.

   Šioje dalyje skysta terpė – toliau nurodyti produktai, kurie gali būti mišinyje, užšaldyti arba greitai užšaldyti, jei skystis yra tik to ruošinio pagrindinių dalių priedas ir todėl nėra lemiamas veiksnys perkant: vanduo, vandeniniai druskos tirpalai, sūrymas, maistinių rūgščių vandeniniai tirpalai, actas, cukrų vandeniniai tirpalai, kitų saldinimo medžiagų vandeniniai tirpalai, vaisių arba daržovių sultys, kai produktai yra vaisiai arba daržovės.

▼B

X PRIEDAS

MINIMALUS TINKAMUMO VARTOTI TERMINAS, NUORODA „TINKA VARTOTI IKI … (DATA)“ IR UŽŠALDYMO DATA

1. Minimalus tinkamumo vartoti terminas nurodomas taip:

a) prieš datą rašomi tokie žodžiai:

— „Geriausias iki …“, kai datoje nurodoma diena,

— „Geriausias iki … (data)“ pabaigos – kitais atvejais;

b) šalia a punkte nurodytų žodžių rašoma:

— data, arba

— nuoroda į tai, kurioje etiketės vietoje ji yra.

Prireikus po šių duomenų aprašomos laikymo sąlygos, kurių būtina laikytis tada, kai produktą reikia laikyti nustatytą laiką;

c) data rašoma neužkoduota forma šia tvarka: diena, mėnuo ir, jei taikoma, metai.

Tačiau jei tai yra maisto produktai, kurie:

— negali būti laikomi ilgiau kaip 3 mėnesius, pakanka nurodyti dieną ir mėnesį,

— laikomi ilgiau kaip 3, bet ne ilgiau kaip 18 mėnesių, pakanka nurodyti mėnesį ir metus,

— gali būti laikomi ilgiau kaip 18 mėnesių, pakanka nurodyti metus;

d) pagal Sąjungos nuostatas, kuriomis nustatomi kiti datos nurodymo būdai, nereikalaujama nurodyti minimalaus šių produktų tinkamumo vartoti termino:

— neluptų, nesmulkintų arba panašiai neapdorotų šviežių vaisių ir daržovių, įskaitant bulves; ši nukrypti leidžianti nuostata netaikoma daigintoms sėkloms ir kitiems panašiems produktams, pvz., ankštinių augalų daigams,

— vynų, likerinių, putojančių, aromatintų vynų ir panašių produktų, gautų iš kito nei vynuogės vaisiaus, ir gėrimų, klasifikuojamų KN 2206 00 subpozicijoje, gautų iš vynuogių ar vynuogių misos,

— gėrimų, kurių alkoholio koncentracija tūrio procentais yra 10 % arba didesnė,

— kepinių arba miltinių konditerijos gaminių, kurie, atsižvelgiant į jų sudėtį, paprastai suvartojami per 24 valandas nuo pagaminimo,

— acto,

— valgomosios druskos,

— kietojo cukraus,

▼B

— konditerijos gaminių, susidedančių beveik vien iš aromatinto ir (arba) dažyto cukraus,

— kramtomosios gumos ir panašių kramtomųjų produktų.

2. „Tinka vartoti iki … (data)“ terminas nurodomas taip:

a) prieš nuorodą rašomi žodžiai „Tinka vartoti iki … (data)“;

b) šalia a punkte nurodytų žodžių rašoma:

— data, arba

— nuoroda į tai, kurioje etiketės vietoje ji yra.

Po šių duomenų aprašomos laikymo sąlygos, kurių būtina laikytis;

c) data rašoma neužkoduota forma šia tvarka: diena, mėnuo ir, galbūt, metai;

d) „Tinka vartoti iki … (data)“ nurodoma ant kiekvienos fasuoto produkto porcijos pakuotės.

3. Užšaldymo data arba pirmo užšaldymo, kaip nurodyta III priedo 6 punkte, data nurodoma taip:

a) prieš nuorodą rašomi žodžiai „Užšaldyta … (data)“;

b) šalia a punkte nurodytų žodžių rašoma:

— pati data, arba

— nuoroda į tai, kurioje etiketės vietoje yra data;

c) data rašoma neužkoduota forma šia tvarka: diena, mėnuo ir metai.

▼B

XI PRIEDAS

MĖSOS RŪŠYS, KURIŲ ATVEJU BŪTINA NURODYTI KILMĖS ŠALĮ AR KILMĖS VIETĄ

KN kodai (2010 m. kombinuotoji nomenklatūra)	Aprašymas
0203	Kiauliena, šviežia, atšaldyta arba užšaldyta
0204	Aviena arba ožkiena, šviežia, atšaldyta arba užšaldyta
Ex 0207	0105 pozicijoje klasifikuojama naminių paukščių mėsa, šviežia, atšaldyta arba užšaldyta

▼B

XII PRIEDAS

ALKOHOLIO KONCENTRACIJA

Faktinė alkoholio koncentracija išreikšta tūrio procentais, gėrimuose, kuriuose alkoholis sudaro daugiau nei 1,2 % tūrio, nurodoma ne didesniu kaip dešimtųjų tikslumu. Po šio skaičiaus rašoma „% tūrio“, o prieš skaičių gali būti rašomas žodis „alkoholio“ arba santrumpa „alk.“

Alkoholio koncentracija nustatoma esant + 20 °C.

Teigiami ir neigiami leistini nuokrypiai, susiję su alkoholio koncentracijos tūrio procentais nurodymu bei išreiškiami absoliučiaisiais dydžiais, nurodomi tolesnėje lentelėje. Nuokrypiai taikomi nedarant poveikio alkoholio koncentracijai nustatyti naudojamuose analizės metoduose nustatytiems nuokrypiams.

Gėrimo aprašymas	Teigiami ar neigiami nuokrypiai
1. Alus, klasifikuojamas KN 2203 00 subpozicijoje, kurio alkoholio koncentracija tūrio procentais neviršija 5,5 %; neputojantys gėrimai, klasifikuojami KN 2206 00 subpozicijoje, gauti iš vynuogių	0,5 % tūrio
2. Alus, kurio alkoholio koncentracija tūrio procentais viršija 5,5 %; putojantys gėrimai, klasifikuojami KN 2206 00 subpozicijoje, gauti iš vynuogių, sidras, kriaušių sidras, vaisių vynas ir panašūs gėrimai, gauti iš kito nei vynuogės vaisiaus, pusiau putojantys, putojantys ar neputojantys; midus	1 % tūrio
3. Gėrimai, kuriuose yra maceruotų vaisių arba augalų dalių	1,5 % tūrio
4. Visi kiti gėrimai, kurių alkoholio koncentracija tūrio procentais yra didesnė nei 1,2 %	0,3 % tūrio

▼B

XIII PRIEDAS

REFERENCINIS VARTOJIMO KIEKIS

A DALIS. REFERENCINIS VITAMINŲ IR MINERALINIŲ MEDŽIAGŲ VARTOJIMO KIEKIS PER PARĄ (SUAUGUSIEMS ASMENIMS)

1. Vitaminai ir mineralinės medžiagos, kurie gali būti nurodomi, ir jų referencinės maistinės vertės (RMV)

Vitaminas A (μg)	800	Chloridas (mg)	800
Vitaminas D (μg)	5	Kalcis (mg)	800
Vitaminas E (mg)	12	Fosforas (mg)	700
Vitaminas K (μg)	75	Magnis (mg)	375
Vitaminas C (mg)	80	Geležis (mg)	14
Tiaminas (mg)	1,1	Cinkas (mg)	10
Riboflavinas (mg)	1,4	Varis (mg)	1
Niacinas (mg)	16	Manganas (mg)	2
Vitaminas B6 (mg)	1,4	Fluoridas (mg)	3,5
Folio rūgštis (μg)	200	Selenas (μg)	55
Vitaminas B12 (μg)	2,5	Chromas (μg)	40
Biotinas (μg)	50	Molibdenas (μg)	50
Pantoteno rūgštis (mg)	6	Jodas (μg)	150
Kalis (mg)	2 000		

2. Didelis vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekis

Paprastai sprendžiant, koks kiekis yra didelis, reikėtų atsižvelgti į šias vertes:

— kitų nei gėrimai produktų atveju – 15 % 1 punkte nurodytų referencinių mitybinių verčių 100 g arba 100 ml produkto,

— gėrimų atveju – 7,5 % 1 punkte nurodytų referencinių mitybinių verčių 100 ml produkto, arba

— 15 % 1 punkte nurodytų referencinių mitybinių verčių vienai porcijai, jei pakuotėje yra tik viena porcija.

B DALIS. REFERENCINIS ENERGINĖS VERTĖS IR PASIRINKTŲ MAISTINIŲ MEDŽIAGŲ, IŠSKYRUS VITAMINUS IR MINERALINES MEDŽIAGAS, VARTOJIMO KIEKIS (SUAUGUSIEJI)

Energinė vertė arba maistinė medžiaga	Referencinis vartojimo kiekis
Energinė vertė	8 400 kJ/2 000 kcal
Visas riebalų kiekis	70 g
Sočiosios riebalų rūgštys	20 g
Angliavandeniai	260 g
Cukrūs	90 g
Baltymai	50 g
Druska	6 g

▼B

XIV PRIEDAS

PERSKAIČIAVIMO KOEFICIENTAI

ENERGINEI VERTEI NUSTATYTI TAIKOMI PERSKAIČIAVIMO KOEFICIENTAI

Nurodoma energinė vertė nustatoma taikant šiuos perskaičiavimo koeficientus:

— angliavandeniai (išskyrus poliolius)	17 kJ/g — 4 kcal/g
— polioliai	10 kJ/g — 2,4 kcal/g
— baltymai	17 kJ/g — 4 kcal/g
— riebalai	37 kJ/g — 9 kcal/g
— salatrimai	25 kJ/g — 6 kcal/g
— alkoholis (etanolis)	29 kJ/g — 7 kcal/g
— organinė rūgštis	13 kJ/g — 3 kcal/g
— skaidulinės medžiagos	8 kJ/g — 2 kcal/g
— eritritolis	0 kJ/g — 0 kcal/g

▼B

XV PRIEDAS

MAISTINGUMO DEKLARACIJOS IŠRAIŠKA IR PATEIKIMAS

Matavimo vienetai, kurie turi būti naudojami maistingumo deklaracijoje energinei vertei (kilodžauliai (kJ) ir kilokalorijos (kcal)) bei masei (gramai (g), miligramai (mg) arba mikrogramai (μg)) nurodyti, ir informacijos pateikimo tvarka yra atitinkamai tokie:

energinė vertė	kJ/kcal
riebalai	g
iš kurių:	
— sočiųjų riebalų rūgščių	g
— mononesočiųjų riebalų rūgščių	g
— polinesočiųjų riebalų rūgščių	g
angliavandeniai	g
iš kurių:	
— cukrų	g
— poliolių	g
— krakmolo	g
skaidulinės medžiagos	g
baltymai	g
druska	g
vitaminai ir mineralinės medžiagos	XIII priedo A dalies 1 punkte nurodyti matavimo vienetai